

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 581

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 393 din 5 iunie 2019 cu privire la obiecțiile de neconstituționalitate referitoare la Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate	2–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
476. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, și a Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale.....	13–21
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
425. — Ordin al ministrului energiei pentru aprobarea metodei de informare privind punctele de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi de pe teritoriul României	22
2.088. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru aprobarea Programului național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021	23–30
4.294. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician proiectant CAD” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin	31–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 393

din 5 iunie 2019

cu privire la obiecțiile de neconstituționalitate referitoare la Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate.

2. Sesizarea a fost formulată de un număr de 89 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.347 din 25 aprilie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.107A/2019.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorii sesizării prezintă modul de derulare a procedurii legislative la Senat și, respectiv, la Camera Deputaților, după care procedează la expunerea motivelor de neconstituționalitate, structurate în raport cu textele constituționale pretins încălcate.

Motive de neconstituționalitate extrinsecă

(1) Încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul bicameralismului

4. Se arată că, în cadrul procedurii parlamentare, legea supusă criticilor de neconstituționalitate a fost modificată în Camera decizională, respectiv în Camera Deputaților, prin adoptarea unor amendamente care schimbă, în mod esențial, conținutul juridic al normelor adoptate de Senat, în calitate de primă Camera sesizată. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 561 din 18 septembrie 2018, precum și cauzele la care aceasta trimite.

5. Punctual, se arată că art. 2 din lege a fost modificat în sensul că fac obiectul de reglementare al legii toate terenurile publice sau private enumerate acolo, ceea ce reprezintă „o modificare esențială a conținutului textului normativ, deoarece prin interpretare teleologică se relevă faptul că inițiatorul a avut în vedere derogări fiscale aplicabile numai terenurilor proprietate privată”. Potrivit Constituției și dispozițiilor Codului civil, proprietatea publică este inalienabilă, insesizabilă, imprescriptibilă și, pe cale de consecință, orice modificare a conținutului acesteia are un impact semnificativ asupra relațiilor sociale, așa încât această modificare trebuia dezbătută și de prima Cameră sesizată. Se apreciază că, prin completarea realizată de Camera Deputaților, a fost afectată și configurația actului normativ, generând o formă deosebită de forma adoptată de Senat. Tot astfel, modificarea efectuată la art. 3 din lege schimbă conținutul juridic al reglementării, textul adoptat de

Senat având semnificația juridică a unei exproprieri a statului în favoarea unităților administrativ-teritoriale, ceea ce evidențiază o diferență esențială, de conținut juridic și de formă, între textul adoptat de Senat și cel adoptat de Camera Deputaților. Se apreciază că o situație identică se deduce din analiza art. 5 alin. (1) din lege. Astfel, derogării privind scutirea de la plata „taxei pe teren” reglementate în forma Senatului i se atașează, în forma Camerei Deputaților, regimul juridic al „ajutorului de stat”, în sensul că taxa menționată ar constitui un ajutor de stat. Or, între acordarea unei scutiri legale de la plata unei taxe pe valoarea unui imobil și aplicarea schemelor de ajutor de stat, pe durată determinată, conform art. 107 alin. (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, există diferențe esențiale de conținut juridic între forma art. 5 alin. (1) adoptată de Senat și forma aceluiași articol adoptat de Camera Deputaților, ceea ce reclamă o nouă analiză a textului normativ de către Camera de reflecție, Senatul. Se invocă aceleași argumente cu referire la modificările efectuate în Camera decizională în privința art. 7 și art. 10 din lege, arătându-se totodată că „diferențele de conținut juridic și de formă adoptate de Senat în raport cu cele adoptate de Camera Deputaților sunt de neînlăturat în privința art. 8 din legea supusă controlului de constituționalitate”. Ceea ce în forma Senatului reprezintă o normă de trimitere privind aplicarea regimului fiscal prevăzut de art. 267 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal devine, în forma Camerei Deputaților, o normă derogatorie de la aplicarea regimului fiscal prevăzut de același Cod, fără a se indica sursa de finanțare a aplicării derogatorii menționate. Consecința firească a adoptării unei asemenea reglementări direct în Camera decizională este retrimiteră acestei norme spre dezbateră și aprobare în Camera de reflecție. În concluzie, se arată că legea criticată este neconstituțională în ansamblul său, fiind adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului.

(2) Încălcarea art. 138 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația stabilirii sursei de finanțare pentru orice cheltuielă bugetară, cu trimitere, prin jurisprudența invocată, la prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, privind informarea Parlamentului

6. Potrivit autorilor sesizării, legea criticată a fost modificată în Camera decizională prin adoptarea de amendamente care au schimbat conținutul juridic al legii în materie fiscală, fără a se indica sursa de finanțare a noii cheltuieli bugetare deduse din acordarea de facilități la plata unor impozite și taxe. Dispozițiile art. 6, 7 și 10 au impact fiscal atât asupra bugetului de stat, cât și asupra bugetelor locale aparținând unităților administrativ-teritoriale. În conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, președintele Comisiei permanente sesizate pentru a redacta raportul asupra propunerii legislative are obligația de a solicita Guvernului României, dar și inițiatorilor proiectului de lege, întocmirea și, ulterior, prezentarea fișei care să arate impactul bugetar al modificărilor legislative preconizate asupra bugetului de stat, precum și indicarea sursei de finanțare a noii cheltuieli bugetare, în temeiul principiului colaborării loiale între instituțiile statului. Această fișă sau alte date privind sursa de finanțare nu

au fost solicitate Guvernului nici de către președinții comisiilor permanente sesizate în fond, nici de către inițiatori. La ședința comună a comisiilor sesizate cu întocmirea raportului nu a participat niciun reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice. Cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie (Decizia nr. 593 din 14 septembrie 2016, Decizia nr. 1.056 din 14 noiembrie 2007), se deduce că procedura obligatorie de urmat în situația unei propuneri legislative cu impact asupra bugetului de stat este indicarea, în mod expres, a sursei de finanțare pentru cheltuiala bugetară generată de aceasta. Procedura nu a fost îndeplinită în cadrul procesului legislativ desfășurat în Camera Deputaților. Ca urmare, legea este neconstituțională în ansamblul său, deoarece încalcă prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție.

Motive de neconstituționalitate intrinsecă

Încălcarea, prin art. 2 și art. 3 din legea criticată, a dispozițiilor art. 1 alin. (5) coroborat cu art. 35 din Constituție referitor la dreptul la un mediu sănătos

7. Se apreciază, în acest sens, că instituirea activităților economice cu regim fiscal derogatoriu de la dreptul comun în zonele declarate arii naturale protejate încalcă dreptul fundamental al cetățenilor la un mediu sănătos. Crearea cadrului fiscal derogatoriu și autorizarea activităților economice cu regim special, de exemplu, jocuri de noroc, în ariile naturale protejate, afectează mediul, cunoscut fiind impactul generat de edificarea unor construcții asupra florei și faunei existente, spre exemplu, în Delta Dunării sau în alte arii naturale protejate prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice sau prin Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare. Față de dispozițiile acestor acte normative, orice activitate umană de natură economică este interzisă în zonele care sunt declarate arie naturală protejată, dacă acestea sunt de interes național sau internațional, cu regim de management și conservare al rezervațiilor științifice. În consecință, dispozițiile *per a contrario* reglementate de art. 2 și 3 din legea criticată constituie o încălcare a principiului legalității dedus din dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, având ca rezultat încălcarea dreptului la un mediu sănătos.

8. Pe rolul Curții Constituționale se află și obiecția de neconstituționalitate a Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate, formulată de Președintele României.

9. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.252 din 24 mai 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.504A/2019.

10. În motivarea sesizării sunt prezentate deopotrivă critici de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă, expuse în această ordine în cele ce urmează.

Motive de neconstituționalitate extrinsecă

(1) Susținerile privind încălcarea prevederilor art. 75 alin. (2), respectiv a celor ale art. 147 alin. (4) din Constituție

11. Se arată că propunerea legislativă privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special a fost depusă la Senat, ca primă Cameră competentă, spre dezbateri și adoptare, la data de 6 martie 2017. În conformitate cu dispozițiile art. 79 din Constituție și ale Legii nr. 73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, respectiv cu cele ale art. 111 alin. (1) din Constituție, Biroul permanent al Senatului, în ședința din data de 14 martie 2017, a transmis propunerea legislativă menționată, spre avizare, Consiliului Legislativ și Guvernului, în vederea formulării unui

punct de vedere, stabilind drept termen până la care să fie transmis avizul Consiliului Legislativ data de 13 aprilie 2017. La data de 15 mai 2017, propunerea legislativă a fost înregistrată cu numărul L.123/2017 și a fost trimisă comisiilor competente, Biroul permanent al Senatului sesizându-le în vederea elaborării avizelor și a raportului, stabilind totodată și termenele în care acestea trebuiau întocmite.

12. Potrivit art. 75 alin. (2) din Constituție, *„Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate”*. Astfel, Constituția instituie o prezumție absolută, în virtutea căreia o inițiativă legislativă, chiar dacă nu a fost adoptată de o Cameră, se consideră adoptată prin simpla trecere a timpului. Prezumția se bazează pe o presupusă acceptare tacită a propunerii legislative și pe lipsa obiecțiilor primei Camere sesizate. Termenul de 45 de zile, respectiv de 60 de zile, prevăzut la art. 75 alin. (2) din Legea fundamentală, este un termen ce privește raporturile constituționale dintre autoritățile publice. La împlinirea acestui termen, dreptul și totodată obligația primei Camere competente să dezbată o inițiativă legislativă încetează, legea considerându-se adoptată în forma depusă de inițiator. Ca efect al împlinirii acestui termen, se naște dreptul Camerei decizionale de a se pronunța asupra inițiativei adoptate în condițiile art. 75 alin. (2) și de a decide definitiv. De asemenea, împlinirea acestui termen are drept consecință imposibilitatea membrilor primei Camere competente de a mai formula amendamente, dincolo de acest interval de timp stabilit de Constituție propunerile parlamentarilor sau ale comisiilor nemaifiind admisibile. Aceeași este și consecința pentru Guvern, care, dincolo de acest termen, nu mai poate formula și depune amendamente cu privire la legea respectivă în cadrul primei Camere sesizate, nu mai poate solicita dezbaterile acesteia în procedură de urgență sau înscrierea ei cu prioritate pe ordinea de zi, toate aceste drepturi putând fi exercitate de Guvern doar în cadrul Camerei decizionale. Se face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 646 din 16 octombrie 2018, paragraful 80, în privința momentului de la care începe să curgă termenul de adoptare tacită, precum și la dispozițiile art. 118 din Regulamentul Senatului, potrivit cărora *„Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare”*. Așadar, având în vedere aceste dispoziții și jurisprudența Curții Constituționale mai sus menționată, termenul de adoptare tacită a propunerii legislative privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special a început să curgă la data de 15 mai 2017.

13. Se mai arată că, potrivit art. 93 alin. (3), (7) și (8) din Regulamentul Senatului, *„(3) Senatul, ca primă Cameră sesizată, se pronunță asupra proiectelor de lege și propunerilor legislative cu care este sesizat, în termen de 45 de zile de la data prezentării acestora în Biroul permanent. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile de la data prezentării în Biroul permanent. (...) (7) În cazul depășirii termenelor prevăzute la alin. (3), proiectul de lege sau propunerea legislativă se consideră că a fost adoptată și se înaintează Camerei Deputaților, care va decide definitiv. (8) Termenele prevăzute la alin. (3) și (5) se calculează potrivit art. 118”*. Art. 118 din Regulamentul Senatului prevede faptul că *„Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare”*, iar art. 119 din același act, în forma de la data parcurgerii procedurii legislative de la nivelul Senatului în privința acestei propuneri legislative, prevedea faptul că *„Pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii*

permanente". Faptul că prin Hotărârea Senatului nr. 5/2019 a fost modificat art. 119 din Regulamentul Senatului, stabilindu-se că „*Termenul procedural al procesului legislativ se calculează pe zile calendaristice*”, nu prezintă relevanță în situația de față, întrucât la acel moment (în data de 15 mai 2017, momentul la care a început să curgă termenul de adoptare tacită) era aplicabilă forma anterioară a art. 119, mai sus menționată.

14. În aceste condiții, din analiza calendarului de lucru al Senatului, luând în considerare zilele în care Senatul a lucrat în plen sau în comisii permanente, începând cu data de 15 mai 2017 și ținând cont de jurisprudența Curții Constituționale, termenul de adoptare tacită de 45 de zile se împlinea în data de 19 septembrie 2017. Din fișa parcursului legislativ al legii criticate la prima Cameră sesizată rezultă că, la data de 18 septembrie 2017 (cu o zi înainte de expirarea termenului de 45 de zile), plenul Senatului a aprobat prelungirea la 60 de zile a termenului de dezbatere a propunerii legislative. Termenul astfel prelungit, se împlinea la data de 18 octombrie 2017. Or, propunerea legislativă a fost adoptată de Senat în data de 6 noiembrie 2017, la aproape 6 luni de la înregistrarea sa însoțită de avizul Consiliului Legislativ, moment de la care a început să curgă termenul constituțional de 60 de zile. Se precizează și că inițiativa legislativă dedusă controlului de constituționalitate se afla la Senat într-o procedură obișnuită de adoptare, aceasta nefiind elaborată de o comisie specială, ipoteză în care modul de calcul al termenelor constituționale prevăzute la art. 75 alin. (2) ar fi fost susceptibil, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, și de aplicarea altor reguli (Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018).

15. Potrivit stenogramei ședinței plenului Senatului din data de 6 noiembrie 2017, nu există nicio referire la împlinirea termenului de adoptare tacită, raportul comun al comisiilor fiind adoptat cu 64 de voturi pentru, 27 de voturi împotriva și 7 abțineri, iar propunerea legislativă cu 65 de voturi pentru, 28 de voturi împotriva și 6 abțineri. Or, prin continuarea procedurii parlamentare după data de 18 octombrie 2017 și prin adoptarea legii de către Senat în calitate de primă Cameră competentă, în data de 6 noiembrie 2017, într-o altă formă decât cea a inițiatorului, legea criticată a fost adoptată de Senat cu încălcarea dispozițiilor art. 75 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 61 alin. (2) din Constituție.

16. În consecință, adoptarea legii de către Senat, ca primă Cameră competentă, în ședința din data de 6 noiembrie 2017, s-a realizat cu încălcarea prevederilor art. 75 alin. (2), fiind dezbătută și adoptată cu depășirea termenului constituțional de 60 de zile stabilit pentru prima Cameră sesizată. Procedând în acest mod, dezbaterile și adoptarea de către Senat a legii criticate în ședința din 6 noiembrie 2017 echivalează și cu încălcarea jurisprudenței Curții Constituționale și, implicit, a prevederilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

(2) Susținerile privind încălcarea dispozițiilor art. 141 și ale art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție, determinată de lipsa avizului Consiliului Economic și Social

17. În forma depusă de inițiatori, legea supusă controlului de constituționalitate viza instituirea unui regim fiscal derogatoriu aplicabil unei anumite categorii de terenuri, construcțiilor edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate, în scopul dezvoltării activităților economice, creării de locuri de muncă și creșterii veniturilor bugetare. Categoriile de terenuri vizate sunt insule, grinduri și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului ori prin lucrări de amenajare hidrotehnică, iar activitățile economice ce se pot autoriza pe aceste terenuri sunt cele de producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și cele de servicii conexe acestora. Față de obiectul de reglementare al propunerii legislative, aceasta ar fi

trebuit să fie avizată de către Consiliul Economic și Social în conformitate cu prevederile art. 141 din Constituție raportate la cele ale art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) și e) coroborate cu cele ale art. 5 din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social.

18. Analizând parcursul legislativ al propunerii legislative privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special se poate constata că legea criticată nu a fost supusă avizării Consiliului Economic și Social nici în cadrul dezbaterilor de la Senat și nici în cadrul dezbaterilor de la Camera Deputaților. Or, față de obiectul de reglementare al propunerii legislative, precum și de intenția inițiatorilor, astfel cum a fost aceasta motivată prin expunerea de motive depusă la prima Cameră competentă, în raport cu dispozițiile art. 141 din Constituție și ale art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b) și e) coroborate cu cele ale art. 5 din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, rezultă că solicitarea avizului Consiliului Economic și Social cu privire la această lege era obligatorie. În concluzie, și față de jurisprudența Curții Constituționale în materie (de exemplu Decizia nr. 128 din 6 martie 2019 și Decizia nr. 139 din 13 martie 2019) omisiunea Parlamentului de a solicita acest aviz contravine dispozițiilor art. 141 și ale art. 1 alin. (3) și alin. (5) din Constituție.

Motive de neconstituționalitate intrinsecă

(1) Susținerile potrivit cărora art. 2 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție

19. Astfel, potrivit art. 2 din legea criticată: „*Terenurile proprietate publică sau privată care fac obiectul prezentei legi sunt: insule, grinduri și alte suprafețe de uscat, cu potențial de exploatare economică, rezultate prin acțiuni sau modificări naturale ale teritoriului ori prin lucrări de amenajare hidrotehnică.*” Însă, atât aceste terenuri prin natura lor, cât și lucrările de amenajare hidrotehnică implică proximitate față de ape și mediul acvatic. Din această perspectivă, sunt incidente dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996, conform cărora „*Apele, malurile și albiile acestora, indiferent de persoana fizică sau juridică care le administrează, sunt supuse dispozițiilor prezentei legi, precum și prevederilor din convențiile internaționale la care România este parte*”. Totodată, potrivit pct. 5 din anexa nr. 1 la Legea nr. 107/1996, albia minoră este definită ca reprezentând acea „*suprafață de teren ocupată permanent sau temporar de apă, care asigură curgerea nestingherită, din mal în mal, a apelor la niveluri obișnuite, inclusiv insulele (s.n.) create prin curgerea naturală a apelor*”.

20. Stimularea prin orice mijloace a dezvoltării de activități economice în zone supuse unui regim special, în mod necesar, trebuie realizată doar ulterior verificării compatibilității scopului economic cu scopul instituirii regimului special. Or, în situația regimului special stabilit prin Legea apelor nr. 107/1996, care dispune cu privire la gestionarea unor resurse strategice, a unor riscuri de mediu și a unor riscuri la adresa sănătății, proprietății și vieții persoanelor, prioritatea obiectivului privind siguranța în raport cu obiectivul economic este evidentă. De altfel, deși prin legea criticată sunt instituite măsuri cu privire la terenuri și lucrările de amenajare hidrotehnică, din parcursul legislativ al acestei legi rezultă că autoritatea publică centrală din domeniul apelor nu a fost consultată. Din această perspectivă, se consideră că norma este neclară, iar prin lipsa oricărei mențiuni cu privire la respectarea regimului juridic al apelor (inclusiv a altor suprafețe de uscat, a albiilor minore ce includ insulele, precum și a lucrărilor hidrotehnice), astfel cum este acesta instituit și protejat prin Legea nr. 107/1996, dispozițiile menționate din legea criticată sunt și lipsite de predictibilitate, fiind încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

(2) Susținerile potrivit cărora art. 7 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

21. Potrivit art. 7 din legea criticată: „Pentru activitățile economice autorizate în condițiile legii, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 18 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat.” La art. 18 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, intitulat „Regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor”, se prevede: „Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, inclusiv persoanele juridice care realizează aceste venituri în baza unui contract de asociere, și în cazul cărora impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective, sunt obligați la plata impozitului în cotă de 5% aplicat acestor venituri înregistrate.”

22. Se susține că norma de la art. 7 este neclară, întrucât, pe de o parte, deși nu face trimitere la art. 6, este evident că se referă la toate activitățile economice descrise la art. 6. La art. 6 se prevede că „Activitățile economice ce se pot autoriza pe terenurile menționate la art. 2 sunt cele de producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și cele de servicii conexe acestora”. Cu toate acestea, legiuitorul prevede că tuturor acestor activități economice nu le este aplicabil regimul special pentru contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor, regim care oricum nu era aplicabil activităților de producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, și nici celor de servicii conexe acestora.

(3) Susținerile potrivit cărora art. 8 și art. 11 din Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, cu consecința încălcării și a dispozițiilor art. 148 alin. (2) prin raportare la norma de referință reprezentată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală.

23. Potrivit art. 8 din legea supusă controlului de constituționalitate: „(1) În privința taxei pe valoarea adăugată, prin derogare de la prevederile art. 291 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, se aplică cota redusă de TVA de 5% asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri și servicii: 1. serviciile de alimentare cu apă și de canalizare; 2. transportul de persoane și al bagajelor acestora; 3. prestarea de servicii furnizate pentru curățarea străzilor, colectarea și tratarea deșeurilor menajere, altele decât cele prestate de instituțiile publice; 4. livrarea de gaze naturale, electricitate sau de energie pentru încălzirea urbană. (2) Prevederile alin. (1) pct. 4 se aplică începând cu data de 1 a lunii următoare datei consultării Comitetului pentru TVA din cadrul Comisiei Europene. Ministerul Finanțelor Publice va publica pe site-ul său oficial www.mfinante.ro data consultării. (3) Celelalte activități economice autorizate și desfășurate pe terenurile menționate la art. 2 se supun prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.” Totodată, potrivit art. 11 din legea criticată: „În limitele competențelor legale, autoritățile publice locale pot adopta măsuri administrative, scutiri și alte facilități, cu caracter temporar sau permanent, care să contribuie la stimularea investițiilor și a dezvoltării activităților economice, în condițiile prezentei legi.”

24. Aceste două articole instituie măsuri susceptibile de a constitui ajutor de stat și pot fi acordate numai cu respectarea prevederilor naționale și europene în domeniul ajutorului de stat [art. 106—109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a art. 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 83 din 27 martie 1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014]. Se consideră că lipsa unor mențiuni exprese referitoare la respectarea legislației în materia ajutorului de stat în conținutul normativ al art. 8 și al art. 11 din legea criticată (așa cum s-a procedat în cazul art. 5, art. 7 și art. 10 din aceeași lege) contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, cu consecința încălcării și a dispozițiilor art. 148 alin. (2) prin raportare la norma de referință reprezentată de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea Fundamentală.

25. În materia ajutorului de stat, art. 25 din Legea concurenței nr. 21/1996 stipulează pentru Consiliul Concurenței o competență specială la alin. (1) lit. ș), respectiv aceea de a asigura „aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, precum și aplicarea prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare”. Totodată, potrivit art. 25 alin. (1) lit. l) și alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996: „Consiliul Concurenței are următoarele atribuții: [...] l) emite avize sau puncte de vedere pentru proiectele de acte normative, proiectele de documente de politici publice, care pot avea impact anticoncurențial, și poate recomanda modificarea acestora; [...] (3) În aplicarea alin. (1) lit. l), autoritățile și instituțiile administrației publice centrale și locale au obligația să solicite avize sau puncte de vedere atunci când inițiază proiecte de acte normative, proiecte de documente de politici publice, care pot avea impact anticoncurențial. Observațiile și propunerile formulate în avizul sau punctul de vedere al Consiliului Concurenței vor fi avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ, respectiv a proiectului de documente de politici publice.”

26. Față de dispozițiile art. 5, art. 7 și art. 10 din legea criticată, ce trimit în mod expres la materia ajutorului de stat, sunt incidente dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, care la art. 6 alin. (2) prevede: „(2) Consiliul Concurenței acordă asistență de specialitate în domeniul ajutorului de stat autorităților, altor furnizori și beneficiarilor de ajutor de stat, pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor asumate de România în acest domeniu, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în cadrul procesului de elaborare a actelor normative sau administrative prin care se instituie măsuri de natura ajutorului de stat/de minimis.” Totodată, potrivit art. 7 alin. (6) din același act normativ, Consiliul Concurenței emite un aviz privind conformitatea, corectitudinea și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația europeană în domeniul ajutorului de stat. La data de 22 aprilie 2019, cu nr. 4.500, Consiliul Concurenței a emis opinia referitoare la incidența reglementărilor din domeniul ajutorului de stat în cazul unora dintre prevederile legii criticate, printre care și art. 8 și art. 11. Se apreciază că, în adoptarea legii criticate, Parlamentul a ignorat dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 21/1996 — normă imperativă ce instituie un caracter conform pentru avizul Consiliului Concurenței prin faptul că stipulează expres că „observațiile și propunerile formulate în avizul sau punctul de vedere al Consiliului Concurenței vor fi

avute în vedere la definitivarea proiectului de act normativ” — în ceea ce privește art. 8 și art. 11 din legea criticată. Această omisiune contravine, la rândul său, art. 1 alin. (5) din Constituție.

27. În considerarea argumentelor expuse se solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Legii privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate, în ansamblul său.

28. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

29. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 1.107 A/2019, cu Adresa nr. 2/4057 din 14 mai 2019, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.854 din 14 mai 2019, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

30. Se arată, în acest sens, că obiectul de reglementare al legii deduse controlului de constituționalitate îl constituie instituirea unui regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor categorii de terenuri, construcții edificate pe acestea, precum și unor activități economice autorizate, cu scopul explicit — potrivit expunerii de motive — de a crea un cadru legal stimulat pentru dezvoltarea unor activități economice pe anumite terenuri cu un anumit specific, în vederea stimulării inițiativelor de afaceri care generează taxe și impozite atât la bugetul local, cât și la cel național, creează locuri de muncă, valorifică potențialul economic al acestor suprafețe care acum nu produc nimic și sunt lăsate în paragină. Legea are în vedere acele suprafețe de teren existente în zona bazinelor hidrologice, rezultate fie prin efectul acțiunii naturale a apei și a solului, fie prin efectul unor lucrări de amenajări hidrotehnice și care se constituie în insule, grinduri și alte astfel de suprafețe de teren. Potrivit inițiatorului propunerii legislative, principala țintă o reprezintă activitățile de producere de energie regenerabilă, de turism, de agrement, de alimentație publică, comerț, jocuri de noroc, precum și serviciile conexe acestora; beneficiul public este cel care justifică reglementarea acestui regim fiscal derogatoriu de la cadrul general al taxelor și impozitelor.

31. Cu referire la motivele de neconstituționalitate extrinsecă se apreciază că nu pot fi reținute întrucât, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 62 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2018, în analiza respectării acestui principiu „trebuie avut în vedere: (a) scopul inițial al legii, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ; (b) dacă există deosebiri majore, substanțiale, de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului; (c) dacă există o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului”. În același sens statuează și deciziile Curții Constituționale nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, și nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011. Numai întrunirea cumulativă a acestor cerințe este de natură a afecta principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând Camera decizională pe o poziție privilegiată, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

32. Pe de altă parte, Curtea a reținut, de exemplu, prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, că aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect deturnarea rolului de

Camera de reflecție a primei Camere sesizate [...] în sensul că aceasta ar fi Camera care ar fixa în mod definitiv conținutul proiectului sau al propunerii legislative (și, practic, conținutul normativ al viitoarei legi), ceea ce are drept consecință faptul că cea de-a doua Camera, Camera decizională, nu va avea posibilitatea să modifice ori să completeze proiectul de lege adoptat de Camera de reflecție, ci doar posibilitatea de a o aproba sau de a o respinge. Se statuează astfel că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima poziția cu privire la obiectul de reglementare în procesul de adoptare a legilor. Prin urmare, lipsirea Camerei decizionale de competența de a modifica sau completa proiectul de lege adoptat de Camera de reflecție, deci de a contribui activ la procesul de elaborare a legilor, ar echivala cu limitarea rolului său constituțional și cu acordarea unui rol preponderent Camerei de reflecție în raport cu cea decizională, aceasta din urmă putându-și exprima, prin vot, doar poziția cu privire la proiectul de lege adoptat de Camera de reflecție, ceea ce este de neconceput.

33. Pornind de la cele arătate, respectiv de la premisa că legea este rezultatul aportului specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, și din analiza comparativă a conținutului normativ al proiectului de Lege privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități autorizate adoptat în prima Cameră sesizată (Senatul), respectiv cel al proiectului de lege/legea adoptat/adoptată de Camera decizională (Camera Deputaților), se apreciază că modificările aduse de Camera decizională nu se circumscriu criteriilor esențiale stabilite de Curtea Constituțională pentru determinarea cazurilor în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului. Dimpotrivă, prin amendamentele adoptate la Camera decizională se aduce un plus de rigoare normativă și se clarifică anumite aspecte ale obiectului de reglementare, cu respectarea configurației inițiativei și a finalității urmărite de inițiator.

34. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare, se apreciază că nu poate fi reținută, întrucât, astfel cum se poate observa din compararea prevederilor respective adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, art. 6 este nemodificat față de forma Senatului, art. 7 are o completare nesemnificativă sub aspectul conținutului juridic al legii în materie fiscală și care nu are impact asupra bugetului de stat/bugetelor locale, iar prevederile art. 10, de asemenea, sunt complete față de forma adoptată de Senat cu aceeași prevedere, nesemnificativă sub aspectul impactului asupra bugetului de stat/bugetelor locale. Atât la art. 7, cât și la art. 10, textul adoptat de Senat a fost completat de Camera Deputaților cu mențiunea cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat, ceea ce nu este de natură a încălca nici principiul bicameralismului, nici dispozițiile art. 138 alin. (5) din Constituție cu privire la necesitatea stabilirii sursei de finanțare la aprobarea unor cheltuieli bugetare. Prin instituirea unui regim fiscal derogatoriu, cu respectarea legii în materia ajutorului de stat, nu este incidentă ipoteza avută în vedere de dispozițiile art. 138 alin. (5) din Constituție, aceea a aprobării unor cheltuieli bugetare. Activitățile economice respective nu sunt înființate; numai după autorizarea lor, în condițiile legii, vor exista venituri la bugetul de stat, respectiv la bugetele locale, precum și cheltuieli din bugetul de stat/bugetele locale, după caz. Se precizează că, la acest moment, al creării cadrului legal în vederea autorizării unor viitoare activități economice, care urmează să beneficieze de un regim fiscal special, cu respectarea legii în materia ajutorului de stat, este imposibil a se prevedea cu certitudine unde vor fi autorizate aceste activități, care și câte astfel de activități vor fi autorizate, precum și toate

celelalte elemente necesare întocmirii, în mod legal, a fișei financiare, respectiv a informării pe care Guvernul să o poată fundamenta, potrivit dispozițiilor art. 111 alin. (1) din Constituție.

35. Analizând, în continuare, motivele de neconstituționalitate intrinsecă, se apreciază că nu sunt întemeiate. La alin. (2) al art. 4 din legea care face obiectul prezentei sesizări de neconstituționalitate se prevede în mod expres că: „Dispozițiile prezentei legi nu se aplică terenurilor prevăzute de Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei «Delta Dunării», cu modificările și completările ulterioare, precum și terenurilor care au un regim de arie naturală protejată.” Prin urmare, contrar celor susținute de autorii sesizării, potrivit prevederilor exprese ale alin. (2) al art. 4 din lege, activitățile economice prevăzute a se desfășura pe terenurile care fac obiectul legii nu pot fi autorizate în ariile naturale protejate, astfel cum acestea sunt reglementate de actele normative în vigoare.

36. Având în vedere considerentele prezentate, se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar, pe cale de consecință, se propune respingerea acesteia.

37. **Președintele Senatului** a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 1.504A/2019, cu Adresa nr. I 1.415 din 28 mai 2019, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.334 din 29 mai 2019, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

38. Referitor la motivele de neconstituționalitate extrinsecă, în ceea ce privește susținerile vizând nerespectarea termenelor de adoptare tacită a legii, se arată că Președintele României a ajuns la această concluzie calculând termenul de 60 de zile calendaristice începând cu data de 15 mai 2017, fără a lua în considerare că din acest calcul ar fi trebuit să elimine numărul de zile în care Senatul nu a lucrat nici în plen, nici în comisiile permanente. Or, în opinia exprimată în punctul de vedere, au fost luate în considerare în acest calcul și zilele în care senatorii au lucrat în circumscripții electorale: 5 iunie 2017 (sărbătoare religioasă), 11 septembrie 2017 (deschiderea anului școlar 2017—2018), 2 octombrie 2017 (deschiderea anului universitar), 9 octombrie 2017. Se apreciază că, în condițiile în care dispozițiile art. 119 din Regulamentul Senatului prevedeau în anul 2017 că pentru calcularea termenelor procedurale se luau în calcul numai zilele în care această cameră a Parlamentului lucra în plen sau în comisii permanente, termenul constituțional de 60 de zile invocat a început să curgă la 15 mai 2017 și s-a împlinit la 6 noiembrie 2017, ziua în care Senatul a adoptat legea criticată. Prin urmare, Senatul a respectat întocmai termenul constituțional de adoptare a legii.

39. Referitor la lipsa avizului Consiliului Economic și Social se invocă jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că lipsa acestui aviz nu afectează constituționalitatea legii asupra căreia nu a fost dat avizul (Decizia nr. 383 din 23 martie 2011). Se mai arată că art. 141 din Constituție nu prevede competența Consiliului Economic și Social de a emite avize de specialitate pentru dezbateră și adoptarea legilor din domeniul de activitate al Consiliului, sens în care se invocă și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 83 din 15 ianuarie 2009.

40. Cu privire la motivele de neconstituționalitate intrinsecă se arată, de asemenea, că nu pot fi reținute. Astfel, referitor la potențialul conflict de reglementare cu Legea nr. 107/1996, se apreciază că este doar aparent. Cele două acte normative reglementează materii diferite, fiecare având domeniul său de intervenție normativă. Singurul punct comun al celor două legi îl constituie faptul că raporturile sociale reglementate de acestea au legătură cu mediul acvatic sau cu terenuri din vecinătatea acestuia.

41. Se mai arată că obiecția de neconstituționalitate se referă doar la faptul că Parlamentul nu a consultat autoritatea publică centrală din domeniul apelor pe parcursul procedurii legislative,

în legătură cu conținutul actului normativ criticat. Or, nici Constituția, nici Legea nr. 107/1996 nu prevăd obligația Parlamentului de a recurge la o astfel de procedură de consultare, astfel că formularea obiecției nu are niciun temei legal. Nimic nu împiedică aplicarea, pe spațiile care fac obiectul legii criticate, a dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 107/1996, între cele două acte normative nefiind niciun conflict de reglementare.

42. Referitor la pretinsa neclaritate a art. 7 din lege se solicită Curții Constituționale să țină seama de faptul că Parlamentul are competența suverană de a stabili regimuri juridice derogatorii de la reglementări juridice stabilite anterior. În plus, norma criticată face expres trimitere la „activitățile economice autorizate în condițiile legii”, iar acestea sunt menționate clar în art. 6 din aceeași lege.

43. Cât privește acordarea facilităților fiscale pe care semnatarul sesizării le consideră susceptibile de a constitui ajutor de stat, ipoteză în care devin incidente reglementările naționale și europene în materie, se apreciază că prin obiecția de neconstituționalitate se ridică o problemă de interpretare a textului constituțional, fără nicio relevanță constituțională.

44. Se conchide în sensul că analiza obiecțiilor de neconstituționalitate intrinsecă arată că, de fapt, criticile aduse legii în cauză sunt probleme de oportunitate, pe care autorul sesizării le putea semnala Parlamentului prin procedura prevăzută în art. 77 alin. (2) din Constituție. În opinia Președintelui Senatului, „convertirea repetată frecvent de Președintele României a unor obiecții de oportunitate legislativă aduse legilor adoptate de Parlament, în critici deduse controlului de constituționalitate, este o dovadă că Președintele Republicii nu respectă pe deplin principiul constituțional al cooperării instituționale loiale între autoritățile publice.”

45. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 1.504A/2019, cu Adresa nr. 2/4.459 din 30 mai 2019, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.396 din 30 mai 2019, prin care apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

46. Referitor la motivele de neconstituționalitate extrinsecă arată că nu pot fi reținute. Astfel, în cea ce privește termenul de adoptare a legii în prima Cameră sesizată, arată mai întâi dispozițiile constituționale și reglementare incidente, subliniind că pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente. În continuare, socotind aceste zile din lunile mai, iunie, septembrie, octombrie și noiembrie, se ajunge la concluzia că termenul de adoptare tacită în cauză s-ar fi împlinit la data de 8 noiembrie 2017, iar proiectul de lege a fost adoptat de Senat la data de 6 noiembrie 2017, așadar în cadrul termenului constituțional de 60 de zile.

47. Cât privește al doilea motiv de neconstituționalitate extrinsecă, vizând lipsa avizului Consiliului Economic și Social, se arată că acest aviz nu era necesar în cauză, deoarece prin măsurile derogatorii instituite de legea criticată nu se reglementează politici economice, politici financiare și fiscale și nici măsuri privind protecția consumatorului sau concurența loială. Se apreciază că reglementarea unor măsuri care derogă de la regimul fiscal al taxelor și impozitelor deja reglementat nu impune solicitarea avizului Consiliului Economic și Social la dezbateră acestui proiect de lege în cele două camere ale Parlamentului.

48. Referitor la motivele de neconstituționalitate intrinsecă se apreciază, de asemenea, că nu pot fi reținute. Se arată, în acest sens, că textele criticate sunt clare și predictibile. Astfel, deși art. 2 nu prevede în mod expres obligația respectării prevederilor Legii nr. 107/1996, ulterior, la momentul identificării terenurilor prevăzute la art. 2 în vederea îndeplinirii procedurii prevăzute de Legea nr. 213/1998, potrivit art. 3 din legea

critică, și cu ocazia autorizării activităților economice ce urmează a se desfășura pe aceste terenuri, aceste proceduri și autorizări se vor face cu respectarea cadrului legal în vigoare, specific domeniului de activitate, nefiind prevăzută în legea criticată nicio derogare de la aceste prevederi.

49. Cât privește art. 7 din lege se arată că, deși nu prevede expres, este clar că textul art. 7 se referă doar la jocurile de noroc — astfel cum sunt reglementate de art. 9 din aceeași lege, și nu la toate activitățile prevăzute la art. 6 din legea criticată. Prin urmare, contrar susținerilor autorului sesizării, din economia reglementării rezultă fără niciun dubiu că textul criticat nu se referă la toate activitățile prevăzute la art. 6 din legea criticată pentru neconstituționalitate, ci doar la jocurile de noroc.

50. În ceea ce privește art. 8 și 11 din lege, criticate, de asemenea, de autorul sesizării, se apreciază că sunt conforme dispozițiilor constituționale. Potrivit prevederilor art. 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), certitudinea juridică în ceea ce privește caracterul de ajutor de stat al unei măsuri de sprijin este dată de Comisia Europeană prin decizie și/sau de către instanțele naționale sau europene. Se mai arată și că, potrivit art. 107 alin. (3) TFUE, pot fi considerate compatibile cu piața internă ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, ajutoarele destinate să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru, să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Invocându-se în acest sens expunerea de motive a legii criticate, în care este explicată rațiunea reglementării, se consideră că lipsa unor mențiuni exprese referitoare la respectarea legislației în materia ajutorului de stat în conținutul normativ al art. 8 și 11 din legea criticată nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

51. **Guvernul** nu a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere.

52. La termenul de judecată stabilit pentru data de 5 iunie 2019, Curtea având în vedere obiectul sesizărilor de neconstituționalitate, în temeiul art. 139 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, a dispus conexarea Dosarului nr. 1.504A/2019 la Dosarul nr. 1.107A/2019, care a fost primul înregistrat, și a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecțiile de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului și al Camerei Deputaților, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

53. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

54. Astfel, sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.107A/2019 a fost formulată de un număr de 89 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România, titulari ai dreptului de sesizare a Curții Constituționale, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituție, fiind un număr de cel puțin 50 de deputați. Sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.504A/2019 a fost formulată de Președintele României, titular al dreptului de sesizare a Curții Constituționale, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) din Constituție. Obiectul sesizărilor se încadrează în competența Curții, delimitată de textele mai sus menționate, acesta vizând Legea privind unele măsuri de regim fiscal

derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate, adoptată de Parlament, dar nepromulgată. În ceea ce privește termenul de sesizare se constată că, potrivit fișelor legislative, legea criticată a fost adoptată în data de 16 aprilie 2019 de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în data de 24 aprilie 2019 a fost depusă la secretarul general al Camerei pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale, iar la data de 6 mai 2019 a fost trimisă la promulgare. În data de 25 aprilie 2019 a fost înregistrată la Curtea Constituțională sesizarea de neconstituționalitate formulată de deputați, iar în data de 24 mai 2019 a fost înregistrată sesizarea Președintelui României, așadar în cadrul termenului stabilit de art. 77 alin. (1) din Constituție. Rezultă că sesizarea este admisibilă sub toate cele trei aspecte ce privesc legalitatea sesizării.

55. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate.

56. **Dispozițiile constituționale invocate** în sesizarea deputaților sunt cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 35 — *Dreptul la mediu sănătos*, art. 61 — *Rolul și structura* (Parlamentului) și art. 138 alin. (5), referitor la obligația stabilirii sursei de finanțare pentru orice cheltuielă bugetară. Dispozițiile constituționale invocate în sesizarea Președintelui României sunt cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și principiul legalității, art. 75 alin. (2) referitor la termenul de adoptare a legilor în prima Cameră sesizată, art. 135 alin. (2) care consacră obligațiile statului în cadrul economiei de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, art. 141 privind Consiliul Economic și Social, art. 148 alin. (2) care consacră raporturile juridice între ordinea juridică națională și cea supranațională a Uniunii Europene și art. 147 alin. (4) care consacră caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

57. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că au fost enunțate deopotrivă critici de neconstituționalitate extrinsecă și de neconstituționalitate intrinsecă, pe care urmează să le analizeze în această ordine, respectând cronologia sesizărilor.

Motive de neconstituționalitate extrinsecă

(1) Susținerile privind încălcarea prevederilor art. 61 alin. (2) din Constituție referitor la principiul bicameralismului

58. Examinarea acestor susțineri presupune analiza parcursului legislativ al legii criticate și compararea formelor pe care aceasta le-a avut de la momentul inițierii și până la momentul adoptării.

Parcursul legislativ al legii criticate

59. Potrivit fișelor legislative disponibile pe paginile de internet ale Senatului și, respectiv, Camerei Deputaților, propunerea legislativă intitulată „*Lege privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu și de regim juridic special*”, inițiată de un senator PSD, a fost înregistrată pentru dezbateri la Senat, prima Cameră sesizată, în data de 6 martie 2017, iar în data de 26 iunie 2017 a fost prezentată în Biroul permanent. În forma inițiatorului, propunerea legislativă cuprindea 15 articole.

60. Potrivit expunerii de motive, propunerea legislativă vizează „*modificarea și completarea sistemului de facilități fiscale, cu scopul explicit de a crea un cadru legal stimulat pentru dezvoltarea unor activități economice pe anumite terenuri, cu specific aparte*”, respectiv „*suprafețe de uscat rezultate fie prin efectul acțiunii naturale al apei și solului (...), fie prin efectul unor lucrări de amenajări hidrotehnice (...)*”. Aceste terenuri, respectiv „*insule, grinduri și alte asemenea (...)* nu produc nimic, stau în paragină, în condițiile în care, printr-o serie de facilități fiscale și de regim juridic special, ar putea stimula

inițiative de afaceri aducătoare de taxe și impozite atât la bugetul local, cât și național". Se invocă beneficiul public, precizându-se că, „*chiar dacă aparent, facilitățile fiscale ar duce la diminuarea potențialelor venituri bugetare, în realitate, la data prezentei propuneri, e vorba de comparația cu inexistența oricăror venituri bugetare*". Se subliniază că „*terenurile vizate se constituie exclusiv în proprietatea publică a statului. Acestea li se aplică dispozițiile prevăzute de legislația privind regimul concesiunilor*". Se mai precizează și faptul că „*sunt exceptate, pentru motive lesne de intuit, terenurile care fac parte din rezervații sau arii naturale protejate, cele aflate în parcuri urbane și în zone de agrement intravilan, terenurile inundabile și cele folosite pentru exploatarea agricolă, precum și terenurile pentru care există deja un regim fiscal derogatoriu, prin alte acte normative*".

61. În data de 6 noiembrie 2017 a fost adoptată de Senat „*Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate*”, cu o serie de amendamente și într-o structură cuprinzând 13 articole, ca urmare și a preluării unora dintre observațiile Consiliului Legislativ.

62. Forma legii adoptate de Senat a fost prezentată în Biroul permanent al Camerei Deputaților în data de 13 noiembrie 2017, iar după parcurgerea procedurii de avizare și dezbateră a fost adoptată în data de 16 aprilie 2019, cu un număr de 14 amendamente admise, potrivit Raportului comun al Comisiei pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și Comisiei juridice, de disciplină și imunități. Față de modificările aduse în Camera decizională, autorii sesizării apreciază că legea încalcă principiul bicameralismului.

Principiul bicameralismului în jurisprudența Curții Constituționale

63. Curtea Constituțională a dezvoltat prin deciziile sale o veritabilă „doctrină” a bicameralismului și a modului în care acest principiu este reflectat în procedura de legiferare. Ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră (Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 53). Ca urmare, dezbateră parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce proiectului de lege sau propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 53).

64. Curtea a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura parlamentară, se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea celor două criterii este de natură a afecta principiul care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ (Decizia

nr. 710 din 6 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 29, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 54).

65. Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a apreciat că aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect deturnarea rolului de Cameră de reflecție a primei Camere sesizate. Este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 55). Bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice. Art. 75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci dimpotrivă presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator. (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 56.)

66. Așa fiind, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze în mod exclusiv, ceea ce contravine principiului bicameralismului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008 sau Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, paragraful 28). Legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, drept care autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră (Decizia nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, Decizia nr. 355 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 8 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, paragraful 39, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, paragraful 29, sau Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, paragraful 32).

Examinarea legii criticate prin prisma principiului bicameralismului

67. Văzând parcursul legislativ al legii criticate, Curtea constată că în Camera Deputaților legea a fost modificată semnificativ față de forma inițiatorului și, respectiv, forma adoptată de Senat. Au fost admise 14 amendamente la cele 13 articole ale proiectului, fiind modificate art. 2, 3, 5, 7, 8, 10 și eliminat art. 12. Modificarea de ordin cantitativ care nu ar fi de natură, în sine, să determine încălcarea principiului bicameralismului este însoțită însă de modificări de concepție a reglementării.

68. Astfel, cât privește art. 2 din lege, se constată că în Camera decizională s-a produs o schimbare de esență, contrară sublinierii exprese realizate în expunerea de motive, reflectată în forma inițiatorului și în cea adoptată în prima Cameră sesizată, modificare ce vizează categoria de terenuri care fac

obiectul legii. Astfel, dacă inițiatorul subliniază că terenurile vizate se constituie „exclusiv în proprietatea publică a statului”, în Camera decizională s-a menționat expres în art. 2 că terenurile care fac obiectul legii sunt „proprietate publică sau privată”, acestora aplicându-li-se, deopotrivă, regimul fiscal derogatoriu instituit prin lege. Au fost modificate, în consecință, și dispozițiile art. 3 din lege, acestea referindu-se la „transmiterea” „terenurilor proprietate publică sau privată a statului”, modificare străină de concepția inițiatorului și a Senatului, care au avut în vedere exclusiv terenurile proprietate publică a statului. De altfel, cu privire la art. 3, în redactarea inițială, Consiliul Legislativ recomandase să se reanalizeze necesitatea păstrării acestui articol, „cu atât mai mult cu cât, în conformitate cu norma propusă pentru art. 15, identificarea propriu-zisă a terenurilor care ar urma să fie incluse în domeniul public al statului se va realiza la o dată ulterioară.” Se observă, sub acest aspect, că s-a produs o eliminare, direct în Camera decizională, însă nu a art. 3, ci a dispozițiilor cuprinse în art. 12 din legea în forma adoptată de Senat, potrivit căroră „*la solicitarea unităților administrativ-teritoriale, în cel mult 3 luni de la primirea solicitării, Guvernul identifică terenurile susceptibile de a fi incluse în categoria celor descrise la art. 2 și asigură intrarea acestora în domeniul public al statului și administrarea unităților administrativ-teritoriale corespunzătoare*”.

69. De asemenea, este modificat art. 5 alin. (1) din lege, în sensul introducerii trimiterii la legislația în materia ajutorului de stat, precum și, în mod esențial, art. 5 alin. (2) din lege, în sensul că regimul fiscal derogatoriu nu este circumscris doar categoriei de terenuri prevăzute de art. 2 din lege, ci „și terenurilor concesionate de către unitățile administrativ-teritoriale”, condiția fiind ca acestea să fie utilizate „exclusiv pentru activitățile economice prevăzute la art. 6”, adică „producție de energie regenerabilă, turism, agrement, alimentație publică, comerț cu amănuntul, jocuri de noroc, precum și cele de servicii conexe acestora”. Practic, în Camera decizională s-a extins regimul fiscal derogatoriu dincolo de intenția inițiatorului, menținută ca filozofie a reglementării în Camera de reflecție, și anume aceea de a dezvolta unele activități economice „pe anumite terenuri, cu specific aparte”, care „nu produc nimic, stau în paragină”. În condițiile în care art. 5 alin. (2) din lege, în noua redactare, se referă, fără nicio distincție/circumstanțiere, la terenurile concesionate de unitățile administrativ-teritoriale, ar rezulta că toate aceste terenuri, iar nu doar cele prevăzute la art. 2 din lege, ar intra sub incidența regimului fiscal derogatoriu, dacă sunt utilizate „exclusiv pentru activitățile economice prevăzute la art. 6”.

70. Tot astfel, dacă în forma adoptată de Senat legea cuprindea, în art. 8, o normă de trimitere la dispozițiile Codului fiscal, respectiv art. 267 alin. (3), în forma adoptată de Camera Deputaților se instituie o derogare de la prevederile art. 291 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, în sensul că se aplică o cotă redusă de TVA de 5% asupra bazei de impozitare pentru livrările de bunuri și servicii enumerate în lege.

71. În concluzie, din analiza comparată a documentelor privind inițierea și desfășurarea procesului legislativ în cauză, respectiv a propunerii legislative, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, Curtea constată că există o configurație semnificativ diferită între forma inițiatorului și a primei Camere sesizate, pe de o parte, și forma adoptată de cea de-a doua Cameră, pe de altă parte. Este vorba despre scopul și obiectul reglementării, concepută inițial pentru a stimula dezvoltarea anumitor zone neutilizate din punct de vedere economic, prin reglementarea unor facilități fiscale. Regimul fiscal derogatoriu a fost apoi extins în Camera decizională, dincolo de intenția inițiatorului și a primei Camere sesizate, criteriul părănd a deveni natura activităților economice,

iar nu situația juridică specială a unor terenuri proprietate publică a statului vizate de inițiator.

72. Astfel fiind, Curtea reține că sunt întemeiate susținerile autorilor sesizării referitoare la încălcarea principiului bicameralismului, cu consecința neconstituționalității legii în ansamblul său.

(2) Susținerile privind încălcarea art. 138 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația stabilirii sursei de finanțare pentru orice cheltuială bugetară, cu trimitere, prin jurisprudența invocată, la prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție privind informarea Parlamentului

73. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 111 alin. (1) teza finală din Constituție, în cazul în care o inițiativă legislativă implică modificări bugetare, solicitarea informării din partea Guvernului este obligatorie. Din aceste dispoziții rezultă că legiuitorul constituant a dorit să consacre garanția constituțională a colaborării dintre Parlament și Guvern în procesul de legiferare, instituind obligații reciproce în sarcina celor două autorități publice (a se vedea Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din data de 2 martie 2016, Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai reținut că în cadrul raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern este obligatorie solicitarea unei informări atunci când inițiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligație a Parlamentului este în consonanță cu dispozițiile constituționale ale art. 138 alin. (2), care prevăd că Guvernul are competența exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat și de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competențe, Parlamentul nu poate prestabilii modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligației de a cere informarea menționată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecință neconstituționalitatea legii adoptate (Decizia nr. 1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 23 noiembrie 2007).

74. Curtea a mai reținut că art. 138 alin. (5) din Constituție impune stabilirea concomitentă atât a alocației bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea ei, spre a evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire (a se vedea Decizia nr. 36 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996). Majorarea cheltuielilor din sursa indicată poate fi realizată în cursul anului bugetar, cu condiția menținerii în alocația aferentă sursei (Decizia nr. 6 din 24 ianuarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, sau Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.195 din 14 decembrie 2004). În textul Constituției se vorbește numai despre stabilirea sursei de finanțare înainte de aprobarea cheltuielii, iar nu despre obligativitatea indicării în lege a sursei respective (Decizia nr. 173 din 12 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 9 iulie 2002, Decizia nr. 320 din 19 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 8 iulie 2013, sau Decizia nr. 105 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 20 mai 2014). Lipsa precizării exprese a sursei de finanțare nu presupune implicit inexistența sursei de finanțare (Decizia nr. 1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 23 noiembrie 2007, Decizia nr. 320 din 19 iunie 2013, precitată, Decizia nr. 1.092 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 20 octombrie 2008, sau Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711

din 20 octombrie 2008). În schimb, aprecierea caracterului suficient al resurselor financiare nu își are temeiul în art. 138 alin. (5) din Constituție, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern. Curtea a mai adăugat că „art. 138 alin. (5) din Constituție nu se referă la existența *in concreto* a unor resurse financiare suficiente la momentul adoptării legii, ci la faptul ca acea cheltuială să fie previzionată în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat pentru a putea fi acoperită în mod cert în cursul anului bugetar”.

75. Raportând aceste considerente la cauza de față, Curtea constată, în acord cu susținerile autorilor sesizării, că legea criticată a fost modificată în Camera decizională prin adoptarea de amendamente care au schimbat conținutul juridic al legii în materie fiscală, fără a se solicita informarea Parlamentului și fără a se previziona sursa de finanțare a noii cheltuieli bugetare deduse din acordarea de facilități la plata unor impozite și taxe.

76. Dispozițiile art. 5, 6, 7 și 10 din lege au impact fiscal atât asupra bugetului de stat, cât și asupra bugetelor locale aparținând unităților administrativ-teritoriale. Cu toate acestea, nu a fost solicitată Guvernului o informare cu privire la implicațiile pe care inițiativa legislativă aflată în procedură parlamentară o are asupra bugetului. Or, dacă față de forma inițiatorului s-a reținut în expunerea de motive că „chiar dacă aparent, facilitățile fiscale ar duce la diminuarea potențialelor venituri bugetare, în realitate, la data prezentei propuneri, e vorba de comparația cu inexistența oricăror venituri bugetare”, această motivare nu poate subzista în privința legii adoptate în Camera decizională câtă vreme regimul fiscal derogatoriu a fost extins dincolo de voința inițiatorului, respectiv a Camerei de reflecție.

77. De altfel, și față de forma inițiatorului, Consiliul Legislativ, în avizul său, a reținut că „în considerarea implicațiilor asupra bugetului de stat generate de soluția legislativă preconizată, în conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, este necesară solicitarea unei informări din partea Guvernului. Totodată, întrucât prin obiectul său propunerea de față este de natură a genera micșorări ale veniturilor bugetului de stat, aceasta ar trebui completată cu o normă prin care să fie prevăzute sursele de asigurare a veniturilor generate de aplicabilitatea acesteia”.

78. Cât privește procesul legislativ în Camera decizională, Curtea observă avizul negativ al Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare, motivat tocmai prin faptul că inițiativa legislativă nu se justifică întrucât nu respectă prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”. Proiectul a primit aviz negativ în Camera decizională și de la Comisia industriei și servicii.

79. În concluzie, câtă vreme art. 138 alin. (5) cu raportare la art. 111 alin. (1) din Constituție stabilește obligația Parlamentului de a solicita informarea din partea Guvernului cu privire la toate inițiativele legislative care au ca efect modificări ale cheltuielilor bugetare, precum și previzionarea lor în bugetul de stat, iar o astfel de informare nu a fost cerută de Camera decizională unde legea a fost modificată în mod esențial din punctul de vedere al implicațiilor bugetare, nefiind stabilite/previzionate asemenea cheltuieli în bugetul de stat, legea în ansamblul său este neconstituțională, fiind contrară normelor constituționale de referință menționate.

(3) Susținerile privind încălcarea prevederilor art. 75 alin. (2), respectiv a celor ale art. 147 alin. (4) din Constituție

80. Circumscrisă criticilor de neconstituționalitate extrinsecă este și susținerea referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale care reglementează termenele de adoptare a legilor în prima Cameră sesizată. Astfel, potrivit art. 75 alin. (2) din Constituție, „*Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor*

termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate”. Cu privire la modul de calcul al acestor termene, art. 119 din Regulamentul Senatului, în redactarea în vigoare la data de referință, prevedea că „*Pentru termenele procedurale ale procesului legislativ se iau în calcul numai zilele în care Senatul lucrează în plen sau în comisii permanente*”, iar art. 118 din același regulament prevede că „*Pentru propunerile legislative termenele de legiferare curg de la data înregistrării acestora la Biroul permanent, însoțite de avizele necesare*”.

81. Potrivit fișei legislative publicate pe pagina de internet a Senatului, procedura de adoptare a legii la Senat (prima Cameră sesizată) s-a derulat în intervalul 15 mai 2017 (data prezentării în Biroul permanent) — 6 noiembrie 2017 (data adoptării). În acest interval, în data de 18 septembrie 2017, plenul Senatului a aprobat prelungirea termenului de dezbatere a propunerii legislative de la 45 la 60 de zile. Verificând calendarul afișat pe pagina de internet a Senatului, se constată că, indiferent de modul în care s-ar calcula termenul constituțional, respectiv pe zile calendaristice, în sensul arătat de autorul sesizării sau potrivit Regulamentului Senatului în redactarea în vigoare la data de referință, în sensul arătat în punctele de vedere transmise în cauză de președinții Camerei Deputaților și Senatului, termenul de adoptare tacită a legii a fost depășit, procedura de adoptare a legii la prima Cameră sesizată având o durată mai mare de cinci luni calendaristice.

82. Se observă în acest sens că, în calculul detaliat realizat în punctul de vedere transmis de președintele Camerei Deputaților, sunt avute în vedere zile în care Senatul a lucrat în plen sau în comisii permanente în lunile mai, iunie, septembrie, octombrie, noiembrie fără a se lua în calcul lunile iulie și august, când, de asemenea, au existat zile în care Senatul a lucrat în comisii permanente. În plus, în luna august Senatul a lucrat și o zi în plen, fiind convocat în sesiune extraordinară prin Decizia Senatului nr. 14 din 8 august 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 8 august 2017.

83. Astfel fiind și câtă vreme textul din Regulamentul Senatului nu distinge, Curtea reține că sunt întemeiate și criticile potrivit cărora Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate a fost adoptată de Senat cu nerespectarea prevederilor art. 75 alin. (2) din Constituție, legea adoptată fiind neconstituțională, întrucât în procedura legislativă în prima Cameră sesizată a fost depășit termenul de adoptare tacită stabilit de normele constituționale de referință (a se vedea în același sens Decizia nr. 646 din 16 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.087 din 21 decembrie 2018).

(4) Susținerile privind încălcarea art. 141 coroborat cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, determinată de lipsa avizului Consiliului Economic și Social

84. Examinând fișa actului normativ, Curtea constată că pe pagina de internet a Senatului figurează trimiterea pentru aviz la Consiliul Legislativ și pentru punct de vedere la Guvern, fiind atașate, în mod corespunzător, adresele formulate către președintele Consiliului Legislativ (înregistrată cu nr. XXXV/1.095 din 14 martie 2017), ministrul pentru relația cu Parlamentul (înregistrată cu nr. XXXV/1.096 din 14 martie 2017) și secretarul general al Guvernului (înregistrată cu nr. XXXV/1.097 din 14 martie 2017). În denumirea adresei linkului unde sunt atașate aceste trei adrese se face vorbire și despre adresa pentru aviz la Consiliul Economic și Social, însă această adresă nu există atașată. Tot astfel, nu a fost identificată, în cadrul acțiunilor menționate în derularea procesului legislativ la Senat și la Camera Deputaților, solicitarea avizului Consiliului Economic și Social. Ca urmare, cu Adresa nr. 4.286 din 27 mai 2019, s-a solicitat secretarului general al Senatului să comunice Curții

Constituționale dacă a fost solicitat avizul Consiliului Economic și Social cu privire la legea criticată, iar în caz afirmativ să transmită o copie a acestei adrese. Secretarul general al Senatului a confirmat, cu Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.326 din 29 mai 2019, faptul că nu s-a solicitat avizul Consiliului Economic și Social pentru această lege.

85. Curtea constată în acest sens că, potrivit art. 141 din Constituție, „*Consiliul Economic și Social este organul consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare*”. Potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea Consiliului Economic și Social, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 2 octombrie 2015, „(1) *Consiliul Economic și Social este consultat obligatoriu asupra proiectelor de acte normative inițiate de Guvern sau a propunerilor legislative ale deputaților ori senatorilor. Rezultatul acestei consultări se concretizează în avize la proiectele de acte normative.*

(2) *Domeniile de specialitate ale Consiliului Economic și Social sunt:*

a) *politicile economice;*

b) *politicile financiare și fiscale;*

(...) e) *protecția consumatorului și concurența loială; (...)*”, iar, potrivit art. 5 lit. a) din același act normativ, „*Consiliul Economic și Social exercită următoarele atribuții: a) avizează proiectele de acte normative din domeniile de specialitate prevăzute la art. 2 alin. (2), inițiate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților și senatorilor, invitând inițiatorii la dezbaterile actelor normative*”.

86. În aplicarea normelor constituționale de referință, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative impune, prin art. 31 alin. (3), ca forma finală a instrumentelor de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative să facă referiri la avizul Consiliului Legislativ și, după caz, al altor autorități avizatoare, precum Consiliul Economic și Social. Desigur că, așa cum se arată și în punctul de vedere transmis de Senat, nu este obligatorie obținerea unui astfel de aviz, iar procedura legislativă nu poate fi obstrucționată de pasivitatea autorităților avizatoare. Însă, în cauză, avizul nu a fost solicitat. Or, nu poate fi reținut punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, în sensul că, dat fiind obiectul de reglementare al legii criticate, avizul nu ar fi necesar. Este evident că, reglementând „modificarea și

completarea sistemului de facilități fiscale, cu scopul explicit de a crea un cadru legal stimulat pentru dezvoltarea unor activități economice pe anumite terenuri, cu specific aparte”, legea antamează deopotrivă politicile economice, politicile financiare și fiscale, precum și protecția consumatorului și concurența loială, adică domenii de specialitate expres prevăzute de lege în competența Consiliului Economic și Social, potrivit dispozițiilor legale citate.

87. Ca urmare, având în vedere dispozițiile constituționale și legale citate, absența solicitării avizului Consiliului Economic și Social este de natură să susțină neconstituționalitatea extrinsecă a legii, în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5), coroborate cu cele ale art. 141 din Constituție. Curtea a mai subliniat în jurisprudența sa că principiul legalității, prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, interpretat în coroborare cu celelalte principii subsumate statului de drept, reglementat de art. 1 alin. (3) din Constituție, impune ca atât exigențele de ordin procedural, inclusiv obținerea avizelor, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării.

88. Astfel fiind, în acord cu criticile formulate, Curtea constată că legea, în integralitatea sa, este neconstituțională pentru motivele de neconstituționalitate extrinsecă invocate. Constatarea viciilor de neconstituționalitate de natură extrinsecă mai sus arătate determină neconstituționalitatea legii examinate, în ansamblul său. Astfel fiind, potrivit jurisprudenței Curții, nu se va mai proceda la analiza celorlalte critici formulate de autorii obiecției de neconstituționalitate (a se vedea în același sens Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015, paragraful 35, Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015, Decizia nr. 545 din 5 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 25 iulie 2006, sau, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 82 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 16 ianuarie 2009).

89. Efectul juridic al prezentei decizii este circumscris art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală și jurisprudenței Curții în materie, astfel că Parlamentului îi revine în continuare obligația de a constata încetarea de drept a procesului legislativ, ca urmare a constatării neconstituționalității legii, în integralitatea sa, iar, în ipoteza inițierii unui nou demers legislativ, de a se conforma celor statuate prin decizia de față.

90. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecțiile de neconstituționalitate formulate de 89 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România și de Președintele României și constată că Legea privind unele măsuri de regim fiscal derogatoriu aplicabil anumitor terenuri, construcții edificate pe acestea și anumitor activități economice autorizate este neconstituțională în ansamblul său.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, și a Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 11 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Valabilitatea certificatului de acreditare începe de la data eliberării acestuia și încetează la data emiterii deciziei de retragere a acreditării furnizorului, în situațiile prevăzute la art. 28 din lege.”

2. La articolul 7 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) informații privind capacitatea managerială pentru înființarea și furnizarea de servicii sociale, respectiv serviciile sociale pe care acesta intenționează să le dea în funcțiune sau să le înființeze, sau, după caz, în situația în care certificatul de acreditare i-a fost retras în baza prevederilor art. 10 alin. (4) din lege, serviciile sociale pentru care deține licența de funcționare;”.

3. La articolul 8, alineatul (2) se abrogă.

4. La articolul 8, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul furnizorilor publici, documentul justificativ este actul de înființare al acestora.

„(5) Documentele justificative prevăzute la alin. (3) și (4) se prezintă în copie.”

5. La articolul 8 alineatul (4), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul furnizorilor privați, documentele justificative sunt următoarele:”.

6. La articolul 8 alineatul (6), literele a) și b) se abrogă.

7. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care din dosarul de acreditare al furnizorului lipsesc documente justificative, se notifică electronic furnizorul și se solicită completarea documentației în termen de 10 zile lucrătoare de la transmiterea notificării. Necompletarea dosarului în termenul solicitat conduce la sistarea evaluării, iar furnizorul serviciului este notificat electronic cu privire la faptul că este necesar să depună o nouă cerere de acreditare, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 7 și 8.”

8. La articolul 11, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În situația în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute de lege, evaluatorul transmite conducerii direcției în

coordonarea căruia se află compartimentul de acreditare, spre avizare, referatul prevăzut la art. 10 alin. (6) și întocmește, în dublu exemplar, decizia de acreditare a furnizorului.

.....
(5) Certificatul de acreditare, în original, precum și un exemplar al deciziei de acreditare a furnizorului se ridică de furnizor sau de persoana împuternicită de acesta, de la agenția teritorială pe a cărei rază administrativ-teritorială își are sediul furnizorul.”

9. La articolul 13, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În situația schimbării denumirii/sediului furnizorului, acesta notifică compartimentul de acreditare în vederea eliberării unui nou certificat cu noua denumire; notificarea este însoțită de documentele justificative prevăzute la art. 8 alin. (3) și (4).”

10. La articolul 13, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care furnizorul nu îndeplinește obligația prevăzută la alin. (1) sau în situația în care, ca urmare a verificării documentelor justificative, se constată că furnizorul nu mai îndeplinește criteriile de acreditare prevăzute de lege, agenția teritorială pe a cărei rază administrativ-teritorială își are sediul furnizorul propune conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale retragerea acreditării și radierea furnizorului din eRegistru.”

11. Articolul 14 se abrogă.

12. La articolul 16, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) verificarea în teren de către inspectorii sociali a îndeplinirii standardelor minime, în baza cărora se eliberează licența de funcționare sau, după caz, decizia de respingere a acordării acesteia. Inspectorii sociali au în vedere constatarea condițiilor legale de funcționare și a conformității datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren.”

13. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Documentele justificative solicitate sunt următoarele:

a) documentul care atestă dreptul de administrare, de concesiune sau de folosință asupra spațiului în care funcționează serviciul social, cum ar fi: extras de carte funciară pentru informare, contract de comodat, de închiriere, de concesiune, de administrare, de schimb etc.;

b) actul/documentul legal privind decizia de înființare a serviciului, după caz;

c) regulamentul de organizare și funcționare al serviciului social, elaborat cu respectarea modelului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) fotografiile ale spațiilor aferente desfășurării serviciilor sociale, la data solicitării acreditării;

e) CV-ul unei persoane cu calificare în domeniul asistenței sociale sau în managementul serviciilor sociale;

f) o copie de pe contractul de muncă sau contractul de prestări servicii încheiat cu persoana prevăzută la lit. e);

g) angajamentul furnizorului de a notifica Ministerul Muncii și Justiției Sociale sau, după caz, instituțiile din subordinea sa, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități și Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, asupra oricăror modificări referitoare la serviciul social pentru care a obținut licența de funcționare intervenite după acordarea acesteia, completat după modelul prevăzut în anexa nr. 8, în funcție de beneficiarii serviciului social;

h) planul de urgență în caz de retragere a licenței de funcționare/desființare serviciu social, dacă este prevăzut în standardul minim de calitate aplicabil.”

14. La articolul 20, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Cererea de licențiere a serviciului, fișa de autoevaluare și documentele justificative se transmit și pe adresa de e-mail a compartimentului de acreditare, la data depunerii sau transmiterii prin poștă a dosarului de acreditare al serviciului prevăzut la alin. (1).

.....
 (6) Soluționarea dosarelor de licențiere ale serviciilor se realizează în termen de 60 de zile calendaristice, stabilit de la data înregistrării cererii de licențiere a serviciului în registrul prevăzut la alin. (5).”

15. La articolul 20, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Termenul prevăzut la alin. (6) se poate prelungi cu maximum 15 zile calendaristice, caz în care compartimentul de acreditare notifică furnizorul cu privire la durata de soluționare a cererii de licențiere și motivele prelungirii acesteia, înainte de expirarea acestuia.”

16. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În cazul în care din dosarul de licențiere al serviciului lipsesc documente justificative se notifică electronic furnizorul serviciului și se solicită completarea documentației în termen de 10 zile lucrătoare de la notificare. Necompletarea dosarului în termenul solicitat conduce la sistarea evaluării, iar furnizorul serviciului este notificat electronic cu privire la faptul că este necesar să depună o nouă cerere de licențiere, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 17 și 18.”

17. La articolul 22, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Până în data de 5 a fiecărei luni, instituțiile din subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și

Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, transmit compartimentului de acreditare din cadrul ministerului listele nominale cu serviciile licențiate provizoriu în domeniile de activitate pe care le coordonează, împreună cu copia licențelor provizorii eliberate în luna anterioară, în vederea înregistrării serviciului social în eRegistru. Listele se transmit și în format electronic.”

18. La articolul 23, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Evaluarea în teren se realizează de o echipă formată din 2 inspectori sociali, cu respectarea prevederilor art. 16 lit. b), fără a anunța în prealabil furnizorul de servicii sociale cu privire la data vizitei.”

19. La articolul 23, alineatul (4) se abrogă.

20. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) La finalizarea evaluării în teren, inspectorii sociali întocmesc, în 3 exemplare, un raport de evaluare în teren, completat conform modelului prevăzut în anexa nr. 13. Raportul de evaluare cuprinde și fotografiile care evidențiază starea de fapt a serviciului social, după caz.”

21. La articolul 25, alineatele (1), (2²) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) În situația prevăzută la art. 11 alin. (5) lit. b) din lege, un exemplar original al raportului de evaluare însoțit de un referat în care se consemnează propunerea de acordare a licenței de funcționare pentru serviciul social evaluat, semnat de directorul agenției teritoriale, denumit în continuare *referat de acordare a licenței de funcționare*, completat conform modelului prevăzut în anexa nr. 14, se transmit, prin e-mail, compartimentului de acreditare din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale sau, după caz, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirarea perioadei de valabilitate a licenței de funcționare provizorii.

.....
 (2²) În data de 5 a fiecărei luni, instituțiile din subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități și Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, transmit electronic prin e-mail compartimentului de acreditare din cadrul ministerului listele nominale cu serviciile licențiate în domeniile de activitate pe care le coordonează, împreună cu copia licențelor de funcționare eliberate, în vederea înregistrării serviciului social în eRegistru.

.....
 (8) Un exemplar al deciziei de acordare a licenței de funcționare serviciului social însoțit de licența de funcționare se transmit furnizorului prin poștă de către compartimentul de acreditare. La solicitarea scrisă a furnizorului social, documentele se pot ridica de către acesta sau de către o persoană împuternicită și în condițiile prevăzute la art. 11 alin. (5).”

22. După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 25¹, cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. — (1) După emiterea licenței de funcționare provizorii, respectiv a licenței de funcționare, în situațiile în care furnizorul notifică Ministerului Muncii și Justiției Sociale sau, după caz, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități sau Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați cu privire la închiderea sau desființarea serviciului social, compartimentul acreditare întocmește referatul și decizia de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii, respectiv a licenței de funcționare.

(2) În situația de schimbare a sediului serviciului social sau a standardelor minime de calitate aplicabile, furnizorul are obligația de a transmite toate documentele justificative prevăzute la art. 18, iar compartimentul întocmește decizia de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii, respectiv a licenței de funcționare și emite o nouă licență de funcționare provizorie.

(3) În situația schimbării denumirii serviciului social sau modificării administrative a adresei, furnizorul notifică compartimentul acreditare din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale sau, după caz, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și transmite documentele justificative aferente modificărilor.”

23. La articolul 26 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) descrierea situației de fapt și constatările referitoare la standardele minime;

b) măsurile dispuse, termenul acordat pentru remedierea deficiențelor constatate care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, precum și persoana responsabilă pentru îndeplinirea măsurilor; furnizorul serviciului social poate solicita o singură dată prelungirea termenului, în mod justificat și ținându-se cont de valabilitatea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare;”

24. La articolul 26, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care la vizita de evaluare în teren prevăzută la alin. (1) lit. c) se constată că măsurile dispuse nu au fost îndeplinite, se retrage licența de funcționare provizorie și se sancționează contravențional furnizorul serviciului social pentru neîndeplinirea acestora, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (5) lit. d) din lege.”

25. La articolul 27, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Un exemplar original al deciziei prevăzute la alin. (3) se transmite furnizorului serviciului social evaluat, iar o copie a acesteia se transmite agenției teritoriale în a cărei rază administrativ-teritorială își are sediul sau funcționează serviciul social, în termen de maximum 15 zile de la data eliberării acesteia.”

26. După articolul 27 se introduce un nou articol, articolul 27¹, cu următorul cuprins:

„Art. 27¹. — (1) În situația în care pe perioada de valabilitate a licenței de funcționare intervin modificări referitoare la serviciul social licențiat, furnizorul este obligat să notifice Ministerul Muncii și Justiției Sociale sau, după caz, instituțiile din subordinea sa, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția

Drepturilor Copilului și Adoptție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități și Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.

(2) Dacă modificarea vizează standardele minime de calitate care au stat la baza acordării licenței de funcționare sau unul sau mai multe din documentele justificative, compartimentul de acreditare notifică agenția teritorială în a cărei rază administrativ-teritorială își are sediul sau funcționează serviciul social, care realizează o misiune de inspecție și întocmește un raport de monitorizare.

(3) În cazul în care modificarea vizează alte elemente care nu afectează respectarea standardelor minime de calitate și/sau documentele care au stat la baza eliberării licenței de funcționare, compartimentul de acreditare transmite notificarea, spre știință, agenției teritoriale, iar o copie a acesteia o păstrează la dosarul de licențiere.”

27. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) În vederea obținerii unei noi licențe pentru serviciul social, cea mai recentă misiune de inspecție, planificată conform prevederilor art. 24 alin. (2) din lege, se realizează într-o perioadă de maximum 3 luni anterioare datei de expirare a licenței de funcționare.”

28. La articolul 32, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4¹) În termen de două zile lucrătoare de la eliberarea licenței de funcționare prevăzute la alin. (3) instituțiile din subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități și Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, transmit electronic în format needitabil o copie a licenței de funcționare compartimentului de acreditare din cadrul ministerului în vederea înregistrării serviciului social în eRegistru.”

29. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) În situațiile în care furnizorii consideră că propunerile de respingere a cererii de licențiere a serviciului social, precum și cele privind retragerea licenței de funcționare provizorii sau a licenței de funcționare, formulate de inspectorii sociali în rapoartele de evaluare/monitorizare, denumite în continuare *rapoarte inițiale*, nu corespund realității, pot contesta, în scris, raportul de evaluare, solicitând efectuarea unei noi evaluări în teren.”

30. La articolul 36 alineatul (4), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) dovada achitării taxei de evaluare a serviciului social în vederea stabilirii nivelurilor de calitate de către echipa de evaluare.”

31. La articolul 38, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Coordonatorul compartimentului de acreditare din cadrul ministerului sau, după caz, din cadrul instituțiilor aflate în subordinea sa, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități și Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, stabilește, în colaborare cu directorul Direcției de inspecție socială, componența nominală a echipei prevăzute la alin. (2) și planifică vizita de evaluare în teren.”

32. La articolul 38, alineatul (5) se abrogă.

33. La articolul 40, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Monitorizarea și controlul calității în domeniul serviciilor sociale se realizează de inspectorii sociali, conform prevederilor cap. IV secțiunea a 2-a din lege, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 198/2012, cu modificările ulterioare, ale Statutului propriu de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 151/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale Statutului special al funcției publice specifice de inspector social, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2016 pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 16/2018.”

34. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Elaborarea rapoartelor de evaluare, monitorizare și constatare, precum și a proceselor-verbale de control, după caz, prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. c) din lege se efectuează obligatoriu de o echipă formată din cel puțin 2 inspectorii sociali.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) nu intră în categoria informațiilor de interes public.”

35. Articolul 42 se abrogă.

36. La articolul 43, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În aplicarea prevederilor art. 27 alin. (1) lit. c) din lege, raportul inspectorului social are la bază recomandarea de suspendare a activității serviciului social și concluziile rezultate în urma controalelor desfășurate de alte organisme cu atribuții de control din domeniul sănătății publice, al pazei contra incendiilor, al sănătății și securității în muncă.”

37. La articolul 43, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În situația în care comisia prevăzută la alin. (3) consideră că propunerea de suspendare/retragere a licenței de funcționare înaintată de inspectorii sociali este fundamentată, propune aprobarea deciziei de suspendare/retragere a licenței serviciului social. În situația în care raportul de constatare nu conține toate informațiile adecvate/necesare, comisia de evaluare poate solicita, în scris sau telefonic, alte documente, se poate deplasa în vederea efectuării unui nou control sau poate solicita efectuarea unui nou control.”

38. La anexa nr. 1, paragraful „În baza prezentului certificat de acreditare, furnizorul este autorizat să acorde servicii sociale pe perioadă nedeterminată” se modifică și se înlocuiește cu paragraful „În baza prezentului certificat de acreditare, furnizorul este autorizat să acorde servicii sociale pe perioadă nedeterminată, pe baza licențelor de funcționare obținute pentru fiecare serviciu social.”

39. La anexa nr. 2, secțiunea 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea 2. Informații privind cunoștințele în managementul serviciilor sociale

2.1. Servicii sociale pe care solicitantul intenționează să le înființeze în următorii 3 ani:

Nr. crt.	Denumire serviciu social	Cod serviciu social — categoria serviciului social ¹	Regulament de organizare și funcționare aplicabil ²	Standard minim de calitate aplicabil ³	Resurse materiale (spațiul în care va funcționa, dotări etc.) ⁴	Resurse umane (personal deja angajat/contractat și/sau planificat) ⁵	Resurse financiare (sume cheltuite și/sau planificate) Costul estimat al serviciului/persoană beneficiară ⁶

¹ Potrivit Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.

² Idem.

³ Se va menționa titlul actului normativ — dacă este cazul, se precizează și anexa, prin care se aprobă standardul minim de calitate aplicabil serviciului social planificat.

⁴ Se vor menționa suprafața totală estimată a spațiului în care urmează să funcționeze serviciul social, precum și suprafața estimată pentru un beneficiar.

⁵ Se vor menționa numărul de persoane și calificarea pentru următoarele categorii de personal: personal de conducere, personal de specialitate de îngrijire și asistență; personal de specialitate și auxiliar, precum și personal cu funcții administrative, gospodărire, întreținere-reparații, deservire.

⁶ Se vor menționa următoarele: costul estimat lunar/anual al serviciului social planificat, precum și principalele surse de asigurare a finanțării serviciului social.

2.2. Solicitantul a deținut certificat de acreditare ca furnizor de servicii sociale, în baza căruia a obținut licența de funcționare pentru serviciile sociale din tabelul de mai jos, dar certificatul de acreditare i-a fost retras, în condițiile art. 10 alin. (4) din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare:

Nr. crt.	Denumire serviciu social	Cod serviciu social — categoria serviciului social	Licența de funcționare (serie/număr/data eliberării/perioada de valabilitate)
1			
2			
3			
...”			

40. La anexa nr. 2, secțiunea 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea 3. **Documente justificative solicitate**
(Se bifează numai căsuțele corespunzătoare documentelor atașate la prezenta cerere.)

3.1. Pentru solicitanții cu statut de persoane fizice sau juridice de drept public

actul de înființare al solicitantului, cu excepția actelor normative cu rang de lege sau hotărâre a Guvernului care se prezintă la punctul 1.3 (copie)

angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare (original)

3.2. Pentru solicitanții cu statut de persoane fizice sau juridice de drept privat

3.2.1. Pentru asociații și fundații:

certificat de înscriere în registrul asociațiilor și fundațiilor (copie)

statutul asociației/fundației (copie)

angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare (original)

3.2.2. Pentru filiale sau sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare:

certificat de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor a persoanelor străine fără scop patrimonial (copie)

statutul filialei/sucursalei asociației/fundației (copie)

angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare (original)

3.2.3 Pentru cultele recunoscute de lege:

actul normativ de recunoaștere a cultului (copie)

documentul de înființare a unității de cult (copie)

angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare (original)

3.2.4. Pentru persoane fizice autorizate în condițiile legii:

certificatul de înregistrare eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului (copie)

certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului (copie)

angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare (original)

3.2.5. Pentru operatorii economici în condiții speciale, prevăzute de lege:

certificatul de înregistrare eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului (copie)

certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului (copie)

actul de înființare/actul constitutiv (copie)

angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare (original)

41. La anexa nr. 2, paragraful final referitor la exprimarea opțiunii de ridicare a certificatului de acreditare se modifică și va avea următorul cuprins:

„Doresc să primesc/ridic certificatul de acreditare:

prin poștă;

de la sediul agenției teritoriale pe a cărei rază administrativ-teritorială își are sediul furnizorul, personal ori prin persoană împuternicită

de la sediul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.”

42. Titlul anexei nr. 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„CERERE DE LICENȚIERE SERVICIU SOCIAL”

43. La anexa nr. 7, în secțiunea 3, punctul 3.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.1. Încadrarea serviciului social în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare: Cod serviciu social.....”

44. La anexa nr. 7, în secțiunea 3, punctele 3.2—3.4 se abrogă.

45. La anexa nr. 7, secțiunea 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea 5. **Documente justificative solicitate***

(Se bifează căsuțele corespunzătoare documentelor justificative anexate la prezenta cerere.)

documentul care atestă dreptul de administrare, de concesiune sau de folosință asupra spațiului în care funcționează serviciul social, cum ar fi: extras de carte funciară pentru informare, contract de comodat, de închiriere, de concesiune, de administrare, de schimb etc.;

actul/documentul legal privind decizia de înființare a serviciului, după caz;

regulamentul de organizare și funcționare al serviciului social;

CV-ul unei persoane cu calificare în domeniul asistenței sociale sau în managementul serviciilor sociale (original);

o copie de pe contractul de muncă sau contractul de prestări servicii încheiat cu persoana căreia i se prezintă CV-ul (copie);

angajamentul furnizorului de a notifica compartimentul de acreditare asupra oricăror modificări referitoare la serviciul social.

*) Secțiunea nu se completează pentru obținerea unei noi licențe de funcționare a serviciului social.”

46. În cuprinsul anexei nr. 8, sintagma „serviciu social acreditat” se înlocuiește cu sintagma „serviciu social”.

47. În tot cuprinsul anexelor nr. 2, 7 și 21, norma de trimitere la „art. 292 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare” se înlocuiește cu norma de trimitere la „art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare”.

48. În cuprinsul anexelor nr. 13 și 23, termenul „recomandări” se înlocuiește cu termenul „măsuri”, iar în cuprinsul anexei nr. 27, termenul „recomandare” se înlocuiește cu termenul „măsură”.

49. În titlul anexei nr. 14, termenul „notificare” se înlocuiește cu „raport”.

Art. II. — Cererile de licențiere a serviciilor sociale aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se soluționează conform prevederilor legale în vigoare la data depunerii cererii.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 118/2014 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 11 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexă, titlul „Centre rezidențiale pentru persoane adulte cu dizabilități” se modifică și va avea următorul cuprins:

„8	8790 CR-D-I	Centre de îngrijire și asistență	Informare și asistență socială/ Servicii de asistență socială Consiliere psihologică Abilitare și reabilitare Îngrijire și asistență Deprinderi de viață independentă: — menținerea/dezvoltarea aptitudinilor cognitive; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor zilnice;	ROF servicii sociale cu cazare
9	8790 CR-D-II	Centre de abilitare și reabilitare	— menținerea/dezvoltarea deprinderilor de comunicare; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de mobilitate; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de autoîngrijire; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de îngrijire a propriei sănătăți;	ROF servicii sociale cu cazare
10	8790 CR-D-IV	Centre pentru viață independentă	— menținerea/dezvoltarea deprinderilor de autogospodărire; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de interacțiune Educație/Pregătire pentru muncă Asistență și suport pentru luarea unei decizii Integrare și participare socială și civică	ROF servicii sociale cu cazare
11	8790 CR-D-VI	Centre respiro/Centre de criză	Informare și asistență socială/ Servicii de asistență socială Consiliere psihologică* Îngrijire și asistență Program obișnuit de viață	ROF servicii sociale cu cazare
12	8790 CR-D-VII	Locuințe protejate	Informare și asistență socială/ Servicii de asistență socială** Consiliere psihologică** Abilitare și reabilitare** Îngrijire și asistență Deprinderi de viață independentă**: — menținerea/dezvoltarea aptitudinilor cognitive; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor zilnice; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de comunicare; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de mobilitate; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de autoîngrijire; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de îngrijire a propriei sănătăți; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de autogospodărire; — menținerea/dezvoltarea deprinderilor de interacțiune Dobândirea independenței economice Educație/Pregătire pentru muncă** Asistență și suport pentru luarea unei decizii** Implicare și participare socială și civică	ROF servicii sociale cu cazare

* Activitatea se desfășoară de centrul de zi la sediul acestuia sau, după caz, în Centrul respiro/Centrul de criză.

** Activitatea se desfășoară de centrul de zi la sediul acestuia, în spațiu liber sau, după caz, în locuința protejată.”

2. În anexă, după titlul „Centre rezidențiale pentru tineri în dificultate” se va introduce un nou titlu, titlul „Servicii sociale destinate asigurării cazării și îngrijirii unor elevi, studenți și tineri, care provin din familii aflate în situații de dificultate”, alcătuit din numărul curent 23¹, cu următorul cuprins:

„Servicii sociale destinate asigurării cazării și îngrijirii unor elevi, studenți și tineri, care provin din familii aflate în situații de dificultate				
23 ¹	8790 EST R	Internate de tip social	Cazare Supraveghere Masă Curățenie Alte activități	ROF serviciu social cu cazare”

3. În anexă, la titlul „Centre de zi pentru persoane vârstnice”, coloana 3, sintagma „orientare vocațională” se înlocuiește cu sintagma „consiliere și orientare în carieră sau mediere”.

4. În anexă, la titlul „Servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice, persoane cu dizabilități, persoane aflate în situație de dependență”, numerele curente 37 și 37¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„37	8810 ID-III	Servicii de îngrijiri la domiciliu pentru persoane adulte cu dizabilități	Informare și consiliere socială/ Servicii de asistență socială Îngrijire personală Hrănire și hidratare Integrare și participare socială și civică	ROF serviciu social la domiciliu
37 ¹	8810 ID-IV	Asistent personal al persoanei cu handicap grav	Supraveghere, asistență și îngrijire acordată persoanei cu handicap grav, pe baza planului individual	ROF serviciu social la domiciliu”

5. În anexă, la titlul „Servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice, persoane cu dizabilități, persoane aflate în situație de dependență”, după numărul curent 37¹ se introduc două noi numere curente, numerele curente 37^{1a} și 37^{1b}, cu următorul cuprins:

„37 ^{1a}	8810 ID-V	Asistent personal profesionist	Îngrijirea și protecția acordate persoanei adulte cu handicap grav sau accentuat	ROF serviciu social în comunitate
37 ^{1b}	8810 ID-VI	Echipe mobile pentru persoane adulte cu dizabilități	Informare și consiliere socială/ Servicii de asistență socială Consiliere psihologică Facilitarea independenței beneficiarului Dezvoltarea mobilității personale	ROF serviciu social la domiciliu”

6. În anexă, la titlul „Servicii în comunitate pentru persoanele adulte cu dizabilități”, numărul curent 37² se abrogă.

7. În anexă, la titlul „Servicii în comunitate pentru persoanele adulte cu dizabilități”, numărul curent 37³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„37 ³	8899 SC-D-I	Servicii de asistență și suport	Informare și consiliere socială și/sau juridică Consiliere psihologică Facilitarea independenței beneficiarului Suport individual/grup de suport Asistență și suport pentru luarea unei decizii	ROF serviciu social în comunitate”
------------------	-------------	---------------------------------	---	---------------------------------------

8. În anexă, la titlul „Centre de zi pentru persoane adulte cu dizabilități”, numerele curente 38 și 39 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„38	8899 CZ-D-I	Centre de zi	Informare și consiliere socială și/sau juridică Consiliere psihologică Abilitare și reabilitare Deprinderi de viață independentă Dezvoltarea abilităților lucrative, pregătirea pentru muncă, angajarea în muncă și sprijin pentru menținerea locului de muncă	ROF serviciu social de zi
39	8899 CZ-D-II	Centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu		

			Asistență și suport pentru luarea unei decizii Integrare și participare socială și civică Recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu*	
--	--	--	---	--

* Obligatoriu pentru centrele de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu."

9. În anexă, la titlul „Centre de zi pentru copii: copii în familie, copii separați sau în risc de separare de părinți”, după numărul curent 48 se introduc două noi numere curente, numerele curente 48¹ și 48², cu următorul cuprins:

„48 ¹ ”	8891CZ-C-TC	Telefonul copilului	Consiliere telefonică Evaluarea riscului imediat Intervenție în situații de urgență Informare Linie telefonică de urgență Alte activități: administrative etc.	ROF serviciu social de zi
48 ²	8891CZ-C-EM	Echipă mobilă	Terapie de recuperare și reabilitare — kinetoterapie, terapie logopedică Transferarea de informații cu privire la tehnicile de recuperare și reabilitare ce trebuie utilizate de către părinți/persoane care îngrijesc copilul în procesul de recuperare a copilului cu dizabilități Informarea părinților/persoanelor care îngrijesc copilul cu privire la drepturile acestuia și responsabilitățile care le revin în procesul de creștere și îngrijire a copilului Consiliere psihologică Informare și consiliere în scopul facilitării accesului la prestații sociale și alte drepturi prevăzute de legislația în vigoare Alte activități specifice categoriei de beneficiari	ROF serviciu social în comunitate”

10. În anexă, după titlul „Centre de zi victimele violenței în familie și agresori” se introduce un nou titlu, titlul „Centre de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență (help-line) cu program continuu” alcătuit din numărul curent 53¹, cu următorul cuprins:

„Centre de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență (help-line) cu program continuu				
53 ¹	8899CZ-VD- LTP	Linie telefonică de urgență (help line) destinată victimelor violenței domestice	Consiliere telefonică Consiliere primară de natură psihologică, juridică și asistență socială Orientare și îndrumare Alte activități	ROF serviciu social de zi”

11. În anexă, la titlul „Centre de zi pentru asistență și suport pentru alte persoane aflate în situații de nevoie”, după numărul curent 67 se introduce un nou număr curent, numărul curent 67¹, cu următorul cuprins:

„67 ¹ ”	8899CZ-PN-VI	Serviciul pentru sprijinirea victimelor infracțiunilor	Informare privind drepturile victimei; consiliere psihologică, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare; consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii; servicii de inserție/reinserție socială; sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale	ROF serviciu social de zi”
--------------------	--------------	--	--	-------------------------------

12. În anexă, la titlul „Centre de zi pentru asistență și suport pentru alte persoane aflate în situații de nevoie”, în coloana 3, după sintagma „asistență medicală primară” se introduce o nouă sintagmă, sintagma „schimb de seringi”.

13. La anexa nr. 1 la nomenclator, la articolul 8 alineatul (1), punctul 2 din Instrucțiuni se abrogă.

14. La anexa nr. 1 la nomenclator, la articolul 8 alineatul (2), instrucțiunile se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Instrucțiuni:

Raportul angajat/beneficiar asigură prestarea serviciilor în cadrul centrului și se realizează în funcție de nevoile persoanelor beneficiare, cu respectarea standardelor minime de calitate.”

15. La anexa nr. 1 la nomenclator, la articolul 9, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Candidații pentru ocuparea funcției de conducere trebuie să fie absolvenți de studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniul psihologie, asistență socială sau sociologie, cu vechime de minimum 2 ani în domeniul serviciilor sociale, sau absolvenți cu diplomă de licență ai învățământului superior în domeniul juridic, medical, economic sau al științelor administrative, cu experiență de minimum 5 ani în domeniul serviciilor sociale.”

16. La anexa nr. 2 la nomenclator, la articolul 8 alineatul (1), punctul 2 din Instrucțiuni se abrogă.

17. La anexa nr. 2 la nomenclator, la articolul 8 alineatul (2), instrucțiunea se modifică și va avea următorul cuprins:

„Instrucțiune:

Raportul angajat/beneficiar asigură prestarea serviciilor în cadrul centrului și se realizează în funcție de nevoile persoanelor beneficiare, cu respectarea standardelor minime de calitate.”

18. La anexa nr. 2 la nomenclator, la articolul 9, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Candidații pentru ocuparea funcției de conducere trebuie să fie absolvenți de studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniul psihologie, asistență socială sau sociologie, cu vechime de minimum 2 ani în domeniul serviciilor sociale, sau absolvenți cu diplomă de licență ai învățământului superior în domeniul juridic, medical, economic sau al științelor administrative, cu experiență de minimum 5 ani în domeniul serviciilor sociale.”

19. La anexa nr. 3 la nomenclator, la articolul 9, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Candidații pentru ocuparea funcției de conducere trebuie să fie absolvenți de studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă în domeniul psihologie, asistență socială sau sociologie, cu vechime de minimum 2 ani în domeniul serviciilor sociale, sau absolvenți cu diplomă de licență ai învățământului superior în domeniul juridic, medical, economic sau al științelor administrative, cu experiență de minimum 5 ani în domeniul serviciilor sociale.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea metodei de informare privind punctele de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi de pe teritoriul României

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 220.477 din 29.05.2019, întocmit de Direcția generală țitei și gaze naturale, Autoritatea Competentă Aprovizionare Gaze Naturale, privind starea punctelor de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi de pe teritoriul României,

în conformitate cu prevederile:

— art. 6 alin. (4) din Legea nr. 34/2017 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi;

— pct. 3.5 măsura 28 din Strategia privind Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi în sectorul transporturilor și pentru instalarea infrastructurii relevante în România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 87/2018,

în temeiul art. 8 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 980/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă prezentul ordin în vederea îndeplinirii obligațiilor ce decurg din aplicarea prevederilor pct. 3.5 măsura 28 din Strategia privind Cadrul național de politică pentru dezvoltarea pieței în ceea ce privește combustibilii alternativi în sectorul transporturilor și pentru instalarea infrastructurii relevante în România aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 87/2018 și în scopul asigurării accesului tuturor utilizatorilor de vehicule pe bază de combustibili alternativi, precum vehiculele electrice și hibrid electrice, vehiculele alimentate cu gaz petrolifer lichefiat (GPL), vehiculele alimentate cu gaz natural comprimat (GNC) și gaz natural lichefiat (GNL), vehiculele alimentate cu biocombustibili și vehiculele alimentate cu hidrogen, la punctele de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi.

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică de către operatorii economici care dețin puncte de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi accesibile publicului.

Art. 3. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin toți operatorii economici care dețin puncte de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi accesibile publicului au obligația să transmită Ministerului

Energiei, în calitate de autoritate competentă, la adresa de e-mail combustibili.alternativi@energie.gov.ro următoarele informații:

a) adresa exactă și coordonatele geografice ale punctelor de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi;

b) tipul combustibililor alternativi disponibili la punctele de realimentare și de reîncărcare;

c) capacitățile de încărcare pentru fiecare punct de realimentare și reîncărcare deținut;

d) programul de funcționare a punctelor de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi;

e) datele de contact (telefon, fax, e-mail) ale operatorilor punctelor de realimentare și de reîncărcare cu combustibili alternativi.

Art. 4. — Operatorii economici menționați la art. 2 au obligația să transmită Ministerului Energiei la adresa de e-mail combustibili.alternativi@energie.gov.ro orice schimbări privind informațiile prevăzute la art. 3 lit. a)—d), în termen de 5 zile de la apariția acestora.

Art. 5. — Datele menționate la art. 3 se publică pe pagina de internet a Ministerului Energiei.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul energiei,
Anton Anton

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Programului național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021**

În conformitate cu prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2019 nr. 50/2019, ale Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, al alin. (1) și (3) ale articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2018 pentru stabilirea unor măsuri privind finalizarea lucrărilor de intervenție pentru creșterea performanței energetice la blocurile de locuințe din cadrul Programului național privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, și al art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Programul național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021, care cuprinde Centralizatorul creditelor de angajament alocate pe unități administrativ-teritoriale în perioada 2019—2021 și al creditelor bugetare alocate în anul 2019, precum și estimările bugetare pe următorii ani, prevăzut în anexa nr. 1, și Lista blocurilor de locuințe cuprinse în Programul național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 2. — Finanțarea Programului național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe se asigură conform prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor alin. (1) ale articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2018 pentru stabilirea unor măsuri privind finalizarea lucrărilor de intervenție pentru creșterea performanței energetice la blocurile de locuințe din cadrul Programului național privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată prin Legea nr. 7/2019, în limita creditelor bugetare alocate anual cu această destinație.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Adrian Ionuț Gâdea,
secretar de stat

București, 4 iulie 2019.
Nr. 2.088.

ANEXA Nr. 1

Programul național multianual privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021

**CENTRALIZATORUL
creditelor de angajament alocate pe unități administrativ-teritoriale în perioada 2019—2021
și al creditelor bugetare alocate în anul 2019, precum și estimările bugetare pe următorii ani**

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Total credit de angajament 2019—2021	Total credit bugetar 2019	Estimat credit bugetar 2020	Estimat credit bugetar 2021
A. Lucrări în continuare cu cotă aferentă Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — 50%						
1	București	Sectorul 2	11.187.443	2.952.278	4.117.583	4.117.582
2	București	Sectorul 5	2.962.426	2.962.426	0	0
3	Caraș-Severin	Moldova Nouă	161.573	161.573	0	0
4	Dâmbovița	Târgoviște	2.263.763	2.012.837	250.926	0
5	Gorj	Rovinari	244.627	244.627	0	0
6	Gorj	Târgu Jiu	307.170	307.170	0	0
7	Harghita	Miercurea-Ciuc	63.068	63.068	0	0
8	Hunedoara	Petroșani	249.657	249.657	0	0

Nr. crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Total credit de angajament 2019—2021	Total credit bugetar 2019	Estimat credit bugetar 2020	Estimat credit bugetar 2021
9	Ilfov	Buftea	225.259	225.259	0	0
10	Ilfov	Snagov	240.293	240.293	0	0
11	Maramureș	Șomcuta Mare	205.462	205.462	0	0
12	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	1.088.479	0	0	1.088.479
13	Prahova	Breaza	43.426	37.596	5.830	0
Total 1			19.242.646	9.662.246	4.374.339	5.206.061
B. Lucrări noi cu cotă aferentă Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — 60%						
1	București	Sectorul 5	8.933.832	4.000.000	4.933.832	0
2	Gorj	Târgu Jiu	4.467.033	644.284	1.949.602	1.873.147
3	Ilfov	Comuna 1 Decembrie	1.321.228	644.284	345.241	331.703
4	Harghita	Miercurea-Ciuc	4.385.967	644.284	1.908.258	1.833.425
5	Mureș	Târgu Mureș	4.440.643	644.284	1.936.143	1.860.216
6	Prahova	Câmpina	1.997.286	644.284	690.031	662.971
7	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	4.092.547	644.284	1.758.614	1.689.649
8	Vrancea	Adjud	472.047	472.047	0	0
Total 2			30.110.583	8.337.751	13.521.722	8.251.110
TOTAL			49.353.229	17.999.997	17.896.061	13.457.171

ANEXA Nr. 2

**Programul național multianual privind creșterea performanței energetice
a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021**

L I S T A

**blocurilor de locuințe cuprinse în Programul național multianual privind creșterea
performanței energetice a blocurilor de locuințe cu finanțare în perioada 2019—2021**

Nr. crt.	Județul/ Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
A — Lucrări în continuare cu cotă aferentă Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — 50%				
1	București	Sector 2	Aleea Câmpul Moșilor nr. 3, bloc 1, sc. A	44
2	București	Sector 2	Aleea Pantelimon nr. 3, bloc 12	84
3	București	Sector 2	Bd. Lacul Tei nr. 56, bloc 19	60
4	București	Sector 2	Bd. Barbu Văcărescu nr. 145	44
5	București	Sector 2	Bd. Barbu Văcărescu nr. 153	12
6	București	Sector 2	Bd. Barbu Văcărescu nr. 155, bloc 155	14
7	București	Sector 2	Bd. Barbu Văcărescu nr. 4, bloc 1, sc. 4	33
8	București	Sector 2	Bd. Barbu Văcărescu nr. 137, bloc 86, sc. A, B	26
9	București	Sector 2	Bd. Chișinău nr. 21, bloc B6, sc. A	36
10	București	Sector 2	Bd. Chișinău nr. 7, bloc A1	86
11	București	Sector 2	Bd. Ghica Tei nr. 91, bloc T32	108
12	București	Sector 2	Bd. Lacul Tei nr. 67, bloc 6	34
13	București	Sector 2	Bd. Lacul Tei nr. 71, bloc 18, sc. A	44
14	București	Sector 2	Bd. Lacul Tei nr. 71, bloc 18, sc. B	44
15	București	Sector 2	Bd. Lacul Tei nr. 71, bloc 18, sc. C	44
16	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 296, bloc 46	106
17	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 298, bloc 48, sc. 1	31
18	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 199, bloc 3, sc. 2	32
19	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 209, bloc 17, sc. 1	32
20	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 209, bloc 17, sc. 3	40
21	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 211, bloc 19	40
22	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 225, bloc 33-35	64

Nr. crt.	Județul/ Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
23	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 233, bloc 41	32
24	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 237, bloc 45	108
25	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 241, bloc 47	96
26	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 268, bloc 12, sc. 1, 2	59
27	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 274, bloc 18, sc. 2	32
28	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 294, bloc 42, sc. A	40
29	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 294, bloc 42, sc. C	31
30	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 308, bloc 48 Bis, sc. 2	32
31	București	Sector 2	Calea Moșilor nr. 308, bloc 48 Bis, sc. 1	24
32	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 354, bloc 2	320
33	București	Sector 2	Aleea Avrig nr. 14, bloc P6	132
34	București	Sector 2	Str. Alexandru cel Bun nr. 16, bloc T21A	52
35	București	Sector 2	Str. Chopin nr. 13	40
36	București	Sector 2	Str. Dimitrie Grozdea nr. 11, bloc 64	38
37	București	Sector 2	Str. Elena nr. 4, bloc OD7B	44
38	București	Sector 2	Str. Fabrica de Gheață nr. 6, bloc 89	88
39	București	Sector 2	Str. Grigore Moisil nr. 8, bloc 9, sc. E, F	110
40	București	Sector 2	Str. Grigore Moisil nr. 8, bloc 9, tronson A, sc. A, B	110
41	București	Sector 2	Str. Herța nr. 20, bloc X2	66
42	București	Sector 2	Str. Matei Voievod nr. 115—123, bloc O2, sc. B,C	88
43	București	Sector 2	Str. Matei Voievod nr. 125—133, bloc O1	132
44	București	Sector 2	Str. Mihail Glinka nr. 12	26
45	București	Sector 2	Str. Mihail Glinka nr. 11, bloc 65	16
46	București	Sector 2	Str. Mihail Glinka nr. 7, bloc 53	50
47	București	Sector 2	Str. Sachelarie Visarion nr. 4, bloc 112 a, sc. B	30
48	București	Sector 2	Str. Sachelarie Visarion nr. 4, bloc 112 a, sc. A	58
49	București	Sector 2	Str. Stolnicu Vasile nr. 14, bloc 8, sc. 1	50
50	București	Sector 2	Str. Stolnicul Vasile nr. 16, bloc 6, sc. 2	100
51	București	Sector 2	Str. Stolnicul Vasile nr. 20, bloc 3	100
52	București	Sector 2	Str. Teiul Doamnei nr. 6, bloc 22	35
53	București	Sector 2	Str. Vatra Luminoasă nr. 1—27, bloc D7	142
54	București	Sector 2	Str. Vatra Luminoasă nr. 70, bloc W1	44
55	București	Sector 2	Șos. A.p. Concordia, Pantelimon nr. 309, bloc 8	320
56	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 1, bloc 34	325
57	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 2A, bloc 3, sc. A	44
58	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 2b, bloc 4A, sc. A	44
59	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 8, bloc 5, sc. 1	44
60	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 85, bloc 86	88
61	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 87, bloc 87, sc. A, B	88
62	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 95, bloc 93	44
63	București	Sector 2	Șos. Colentina nr. 97, bloc 94, sc. A	39
64	București	Sector 2	Șos. Fundeni nr. 227, bloc 116A	106
65	București	Sector 2	Șos. Fundeni nr. 229, bloc 115, sc. 2	108
66	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 10, bloc 114B	104
67	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 17, bloc 106C, sc. A, B	92
68	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 41, bloc 102D, sc. B	58
69	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 57, bloc 101B	32
70	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 59, bl. 101A, sc. B	40
71	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 59, bloc 101A, sc. A	40
72	București	Sector 2	Șos. Ianului nr. 59, bloc 101A, sc. C	32
73	București	Sector 2	Șos. Mihai Bravu nr. 123—135, bloc D11	132
74	București	Sector 2	Șos. Mihai Bravu nr. 42—62, bloc P8	176

Nr. crt.	Județul/ Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
75	București	Sector 2	Șos. Mihai Bravu nr. 43, bloc P14	106
76	București	Sector 2	Șos. Mihai Bravu nr. 64—88, bloc P7	176
77	București	Sector 2	Șos. Mihai Bravu nr. 98-106, bloc D16	188
78	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 311a—311b, bloc 7a+b, sc. 7a, 7b	60
79	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 225, bloc 66	323
80	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 227, bloc 70	116
81	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 241, bloc 61, sc. 1	44
82	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 241, bloc 61, sc. 2	44
83	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 255, bloc 43	462
84	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 256, bloc 53, sc. A, B, C, D	258
85	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 285, bloc 11	80
86	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 285a, bloc 11a, sc. 2	27
87	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 287, bloc 10, sc. C	160
88	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 324, bloc D 1	96
89	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 328, bloc 5, sc. 1 — 5	201
90	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 332, bloc 32	261
91	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 358-362, bloc 15abc	60
92	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 359, bloc B2	40
93	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 369, bloc A4	40
94	București	Sector 2	Șos. Pantelimon nr. 96, bloc 210	54
95	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 35, bloc 31, sc. 5	38
96	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 10, bloc 18A	39
97	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 15, bloc 15, sc. A	29
98	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 17, bloc 17	116
99	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 224, bloc 43, sc.2	28
100	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 26, bloc 24 A	40
101	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 32, bloc 26A	108
102	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 35, bloc 31, sc. 1—4	150
103	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 38, bloc 30A	62
104	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 46, bloc 33B	40
105	București	Sector 2	Șos. Ștefan cel Mare nr. 52, bloc 36A	39
106	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 108, bloc V87	27
107	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 137, bloc V79, sc. 1	36
108	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 139, bloc V74	27
109	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 23, bloc S13	32
110	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 27, bloc S10, sc. 1	36
111	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 31, bloc S8, sc. 1	27
112	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 31, bloc S8, sc. 2	27
113	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 31, bloc S8, sc. 3	27
114	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 33, bloc S6, sc. 1	36
115	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 33, bloc S6, sc. 2	27
116	Caraș-Severin	Moldova Nouă	Str. C-tin Daicovici, bloc 45	20
117	Caraș-Severin	Moldova Nouă	Str. George Enescu, bloc 4	60
118	Caraș-Severin	Moldova Nouă	Str. Ioan Slavici, bloc 49	70
119	Constanța	Cernavodă	Str. Răsăritului, bloc nr. 9	20
120	Constanța	Cernavodă	Str. 24 Ianuarie, bloc nr. 23	21
121	Constanța	Cernavodă	Str. 24 Ianuarie, bloc nr. 4	20
122	Dâmbovița	Târgoviște	Bd. Libertății, bloc C 1	17
123	Dâmbovița	Târgoviște	Bd. Libertății, bloc B 3	24
124	Dâmbovița	Târgoviște	Bd. Libertății, bloc C 4	16
125	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Boerescu Zaharia nr. 3, bloc K 2	19

Nr. crt.	Județul/ Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
126	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Căpitan Stănică Ilie, bloc 49, sc. A	20
127	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Căpitan Stănică Ilie, bloc 50, sc. A	15
128	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Dinu Lipatti, bloc 39, sc. E	10
129	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Dinu Lipatti, bloc 39, sc. C	10
130	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Dinu Lipatti, bloc 39, sc. D	10
131	Dâmbovița	Târgoviște	Str. George Cair, bloc 25, sc. D	15
132	Dâmbovița	Târgoviște	Str. I.C. Brătianu, bloc 24, sc. B	19
133	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Ioan Ghica, bloc 10, sc. B	20
134	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Ioan Ghica, bloc 10, sc. A	20
135	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Ion Ghica, bloc 13, sc. C	16
136	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Ion Ghica, bloc 13, sc. A	16
137	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Ion Ghica, bloc 13, sc. B	16
138	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Lăzărică Petrescu, bloc 51, sc. A	12
139	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mihai Popescu, bloc 28, sc. A	19
140	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 1	34
141	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 2	16
142	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 3/C	9
143	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 3/D	9
144	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 4	16
145	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 6/H	19
146	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 6/I	21
147	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Mircea cel Bătrân, bloc H 8	23
148	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Radu Popescu, bloc 23, sc. F	44
149	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Radu Popescu, bloc 29, sc. A	44
150	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Radu Popescu, bloc 31, sc. A	44
151	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Revoluției, bloc C 7	16
152	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Revoluției, bloc C14	16
153	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Revoluției, bloc C 10	16
154	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Revoluției, bloc C 11	16
155	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Revoluției, bloc C16	12
156	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Vasile Blendea, bloc 24, sc. C	20
157	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Vasile Blendea, bloc 25C , sc. B	20
158	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Vasile Blendea, bloc 24, sc. D	12
159	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Vasile Florescu, bloc 20, sc. A	20
160	Dâmbovița	Târgoviște	Str. Vasile Blendea, bloc 24, sc. B	12
161	Gorj	Rovinari	Str. Jiului nr. 5, bloc I4	38
162	Gorj	Rovinari	Str. Muncii nr. 12, bloc H1	30
163	Gorj	Rovinari	Str. Muncii nr. 2, bloc I1	30
164	Gorj	Rovinari	Str. Termocentralei nr. 16, bloc R1	38
165	Gorj	Rovinari	Str. Tineretului nr. 10, bloc M1	44
166	Gorj	Târgu Jiu	Bd. Republicii nr. 10	48
167	Gorj	Târgu Jiu	Bd. Republicii nr. 11	32
168	Gorj	Târgu Jiu	Bd. Republicii nr. 2	15
169	Gorj	Târgu Jiu	Bd. Republicii nr. 3	30
170	Gorj	Târgu Jiu	Str. 16 Februarie nr. 10	60
171	Gorj	Târgu Jiu	Str. General Tell nr. 19	44
172	Gorj	Târgu Jiu	Str. Slt. M. C. Oancea nr. 8	44
173	Gorj	Târgu Jiu	Str. Slt. M.C. Oancea, nr. 7, 2	120
174	Gorj	Târgu Jiu	Str. Unirii nr. 1 (Aleea Unirii nr. 1)	40
175	Gorj	Târgu Jiu	Str. Unirii nr. 16	20
176	Gorj	Târgu Jiu	Str. Unirii nr. 17	60

Nr. crt.	Județul/ Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
177	Gorj	Târgu Jiu	Str. Unirii nr. 23	60
178	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 1	12
179	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 11	24
180	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 13	42
181	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 15	24
182	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 3	8
183	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 5	23
184	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 7	12
185	Gorj	Târgu Jiu	Str. Victoriei nr. 9	26
186	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Brașovului nr. 6	6
187	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Harghitei nr. 11	9
188	Hunedoara	Petroșani	Str. Păcii, bloc 12	30
189	Hunedoara	Petroșani	Str. Păcii, bloc 18	30
190	Hunedoara	Petroșani	Str. Păcii, bloc 20	30
191	Ilfov	Bufta	Bd. Mihai Eminescu nr. 1, bloc R1	137
192	Ilfov	Bufta	Bd. Mihai Eminescu nr. 6, bloc R 5	75
193	Ilfov	Jilava	Șos. Giurgiului nr. 286, bloc 2	12
194	Ilfov	Jilava	Șos. Giurgiului nr. 49A, bloc B1	66
195	Ilfov	Jilava	Șos. Giurgiului nr. 49A, bloc B2	35
196	Ilfov	Snagov	Str. Alba Iulia, bloc P19	9
197	Ilfov	Snagov	Str. Gorăslau nr. 11, bloc P17	18
198	Ilfov	Snagov	Șos. Ghermănești nr. 31, bloc A1	6
199	Ilfov	Snagov	Șos. Ghermănești nr. 37, bloc A6	6
200	Maramureș	Șomcuta Mare	Str. I. Buteanu, bloc 3	15
201	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Aleea Danubius nr. 7, bloc XF13	52
202	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Aleea Grigore Florescu nr. 8, bloc A5	100
203	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Aleea Privighetorilor nr. 8, bloc T1	100
204	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Bd. I.C. Brătianu nr. 9, bloc 6	220
205	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Bd. Carol I nr. 22, bloc B8	16
206	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Bd. Carol I nr. 85, bloc A2	44
207	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Bd. Revoluției nr. 9, bloc E2	60
208	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Calea Timișoarei nr. 161, bloc S4	12
209	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Splai M. Viteazu nr. 21, bloc A2	70
210	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Splai M. Viteazu nr. 3, bloc 7	75
211	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Alion nr. 1, bloc B2	80
212	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Alion nr. 68, bloc IA1B	28
213	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Aurelian nr. 51	25
214	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. C. Brâncoveanu nr. 174, bloc E15	43
215	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Calomfirescu nr. 21, bloc F21	29
216	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Cicero nr. 100, bloc XF2	30
217	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Cicero nr. 106, bloc XF11	29
218	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Cicero nr. 107, bloc S4	44
219	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Crișan nr. 29, bloc B3	132
220	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Dr. Babeș nr. 101, bloc C1	20
221	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Dr. Babeș nr. 4, bloc TN19	58
222	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Eroii de la Cerna nr. 27, bloc E14	30
223	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Eugen Măreși nr. 6, bloc U3	60
224	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Eugen Măreși nr. 8, bloc U7	40
225	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Gh. Bibicescu nr. 4, bloc 4	55
226	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Horațiu 32A, bloc F19	43

Nr. crt.	Județul/ Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
227	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Horațiu nr. 29 , bloc F20	43
228	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Independenței nr. 32, bloc IA1A	44
229	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Kiseleff nr. 2, bloc B6	15
230	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Kiseleff nr. 2, bloc B7	15
231	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Mărăcineanu nr. 8, bloc 12	100
232	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Orly nr. 86, bloc H2	110
233	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Orly nr. 88, bloc H3	165
234	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Păcii nr. 3, bloc O2	70
235	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Petre Sergescu nr. 13, bloc C5	60
236	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Petre Sergescu nr. 15, bloc C6	60
237	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Petre Sergescu nr. 5, bloc C1	60
238	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Sergescu nr. 6, bloc B 1	55
239	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Traian nr. 64, bloc 1	38
240	Mehedinți	Drobeta-Turnu Severin	Str. Veterani nr. 5, bloc KM6	42
241	Prahova	Breaza	Str. Republicii nr. 33 B, bloc N3	9
242	Prahova	Breaza	Str. Victoriei nr. 1, bloc N2	19
243	Prahova	Breaza	Str. Victoriei nr. 3, bloc N1	8
244	Vrancea	Panciu	Str. Libertății, bloc 7	12
245	Vrancea	Panciu	Str. Ciprian Porumbescu, bloc 1	15
246	Vrancea	Panciu	Str. Ciprian Porumbescu, bloc 1 bis	9
247	Vrancea	Panciu	Str. Ciprian Porumbescu, bloc 3	16
248	Vrancea	Panciu	Str. Ciprian Porumbescu, bloc 5	15
249	Vrancea	Panciu	Str. Independenței, bloc 3	11
250	Vrancea	Panciu	Str. Libertatii, bloc 9	15
251	Vrancea	Panciu	Str. Libertății, bloc 11	15
252	Vrancea	Panciu	Str. Ciprian Porumbescu, bloc 6	20

B — Lucrări noi cu cotă aferentă Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — 60%

Nr. Crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ- teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
1	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 27, bloc S10, sc. 3	27
2	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 27, bloc S10, sc. 2	27
3	București	Sector 5	Str. Mihail Sebastian nr. 31, bloc S8, sc. 4	33
4	București	Sector 5	Calea Rahovei nr. 319, bloc 30, sc. 1	53
5	București	Sector 5	Strada Zamfir Olaru nr. 8, bloc 87D	35
6	București	Sector 5	Strada Mihail Sebastian nr. 17, bloc S 21	36
7	București	Sector 5	Strada Mihail Sebastian nr. 21, bloc S12, sc. 1 + 2	64
8	București	Sector 5	Șoseaua Alexandriei nr. 100, bloc L 28	44
9	București	Sector 5	Calea Rahovei nr. 330, bloc 57	97
10	București	Sector 5	Aleea Livezilor nr. 33, bloc 9	60
11	București	Sector 5	Aleea Livezilor nr. 5, bloc 23	40
12	Gorj	Târgu Jiu	Str. Alexandru Vlașuță, bloc 4	35
13	Gorj	Târgu Jiu	Str. Alexandru Vlașuță, bloc 6	35
14	Gorj	Târgu Jiu	Str. Alexandru Vlașuță, bloc 8	37

Nr. Crt.	Județul/Municipiul București	Unitatea administrativ-teritorială	Adresa imobilului	Nr. unități locative
15	Gorj	Târgu Jiu	Str. Unirii, bloc nr. 2	64
16	Gorj	Târgu Jiu	Str. Popa Șapcă, bloc nr. 4	16
17	Gorj	Târgu Jiu	Str. Alexandru Vlahuță, bloc nr. 1	36
18	Gorj	Târgu Jiu	Str. Alexandru Vlahuță, bloc nr. 3	36
19	Gorj	Târgu Jiu	Bd. Ecaterina Teodoroiu nr. 3	40
20	Gorj	Târgu Jiu	Bd. Ecaterina Teodoroiu nr. 4	40
21	Gorj	Târgu Jiu	Aleea Energeticienilor bloc nr. 7	45
22	Gorj	Târgu Jiu	Aleea Energeticienilor bloc nr. 9	40
23	Ilfov	Comuna 1 Decembrie	Str. Ion Barbu nr. 2, bloc P1, sc. 1, 2	23
24	Ilfov	Comuna 1 Decembrie	Str. Ion Barbu nr. 11, bloc P10, sc. 1, 2	23
25	Ilfov	Comuna 1 Decembrie	Str. Ion Barbu nr. 12, bloc 3 COMAICO, sc. 1, 2	12
26	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Pictor Nagy Istvan nr. 6B	20
27	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Korosi Csoma Sandor nr. 3, A, B	40
28	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Culmei nr. 20A	20
29	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Culmei nr. 9B	20
30	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Brașovului nr. 9, A, B, E	60
31	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Nicolae Bălcescu nr. 7	20
32	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Mihail Sadoveanu nr. 34	12
33	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Mihail Sadoveanu nr. 33 D	20
34	Harghita	Miercurea-Ciuc	Str. Kossuth Lajos nr. 37	12
35	Harghita	Miercurea-Ciuc	Bd. Timișoarei nr. 53A	20
36	Mureș	Târgu Mureș	Str. Făget nr. 34	15
37	Mureș	Târgu Mureș	Str. Gh. Marinescu nr. 47—49	29
38	Mureș	Târgu Mureș	Aleea Cornișa nr. 8	44
39	Mureș	Târgu Mureș	Aleea Cornișa nr. 19	15
40	Mureș	Târgu Mureș	Str. Ion Buteanu nr. 22	20
41	Mureș	Târgu Mureș	Str. Petru Dobra nr. 18	20
42	Mureș	Târgu Mureș	Str. Înfrățirii nr. 6—8	72
43	Mureș	Târgu Mureș	Aleea Covasna nr. 9	14
44	Mureș	Târgu Mureș	Str. Moldovei nr. 4	20
45	Mureș	Târgu Mureș	Str. Păcii nr. 70	20
46	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 4, bloc nr. 1	16
47	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 6, bloc nr. 1A	16
48	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 8, bloc nr. 1C	16
49	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 10, bloc nr. 1D	16
50	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 12, bloc nr. 1E	16
51	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 14, bloc nr. 1F	8
52	Prahova	Câmpina	Bd. Carol I nr. 16, bloc nr. 1G	16
53	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	Calea lui Traian nr. 45, bloc 2	108
54	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	Calea lui Traian nr. 116, bloc Anton Pann	38
55	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	Str. Regina Maria nr. 1, bloc L	32
56	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	Calea lui Traian nr. 129, bloc L	83
57	Vâlcea	Râmnicu Vâlcea	Scuarul Mircea cel Bătrân nr. 6, bloc K	18
58	Vrancea	Adjud	Str. Tudor Vladimirescu nr. 9, bloc 31	25
59	Vrancea	Adjud	Str. Republicii nr. 43, bloc 92	16
60	Vrancea	Adjud	Str. Republicii nr. 10, bloc 72	20

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician proiectant CAD” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018 privind drepturile elevilor școlarizați în unități de învățământ înființate în procesul de organizare a rețelei școlare și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.226/2013*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician proiectant CAD”, domeniul „electronică automatizări”, calificarea profesională „tehnician operator telematică”, respectiv pentru nivelul „postliceal”, domeniul „energetică”, calificarea profesională „tehnician electroenergetician”, domeniul „informatică”, calificările profesionale „analist programator”, „administrator rețele locale și de comunicații” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 5 din 17.04.2019 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 14—29 martie 2019,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „liceal” (nivel 3, conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 4, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare), profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician proiectant CAD”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” din cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”, cu sediul în municipiul Drobeta-Turnu Severin, strada I.C. Brătianu nr. 7, județul Mehedinți, începând cu anul școlar 2019—2020, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „liceal”, profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician proiectant CAD”, autorizate, se preia la nivelul de învățământ profilul „tehnic”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „tehnician proiectant CAD”, acreditate în cadrul unității de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2023—2024.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 5. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, unitatea de învățământ preuniversitar de stat Colegiul Tehnic „Domnul Tudor” din municipiul Drobeta-Turnu Severin, Inspectoratul Școlar Județean Mehedinți și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 20 iunie 2019.
Nr. 4.294.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.226/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Județul Mehedinți

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea APACIP de evaluare/dată	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Număr de clase școlarizate/număr de elevi
1.	Colegiul Tehnic „Domnul Tudor”	7/20.03.2019		Municipiul Drobeta-Turnu Severin, str. I.C. Brătianu nr. 7, tel.: 0252/313745	Liceal/Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Tehnic	Mecanică	Tehnician proiectant CAD	Română	Cu frecvență	1/28
Capacitate maximă de școlarizare* — 52 de formațiuni de studiu, în două schimburi (26 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și 26 de formațiuni de studiu/schimbul 2)											

* Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

